CALVINIST ✝ CONTACT

DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY

"ENTER YE IN AT THE STRAIGHT GATE." Matt. 7 : 13

OCT. 24th, 1958 - No. 368 - 12 PAGES • P.O. BOX 312, ST. B, HAMILTON, ONT.

14th YEAR of PUBLICATION
Authorized as Second Class Mail, Post office Department, Ottawa, Ontario.

VAN GODS GESLACHT

Er is een leuze, die de duivel nooit zal afleren te gebruiken; de leugen: "Gij zult als God zijn". Dat is zijn meest succesvolle slagzin geweest. Twee mensen, die hem die ene keer geloofden, en millioenen, die in eeuwigheid boeten moeten omdat ook zij deze leugen accepteren. Immers, de duivel heeft het niet bij die ene keer gelaten, maar elke dag fluistert hij, zingt hij en schreeuwt hij deze leugen in de harten van de mensen.

De belangstelling voor het bestaan en werken van de duivel neemt toe. Er wordt meer over hem gepreekt dan vroeger en we lezen tegenwoordig zelfs boeken met titels zoals "Brieven uit de Hel" waarin we realistisch aan het bestaan van de duivel herinnerd worden. Officieel hebben we altijd wel geloofd, dat we "tegen de duivel en zijn ganse rijk" moeten strijden, maar we zouden het maar nauwelijks toelaten, als iemand in een vergadering van Christenen inplaats van de gebruikelijke bemoediging "de Here is met ons" eens zou waarschuwen, dat de duivel vermoedelijk ook aanwezig is.

Maar hij is er! Niet alleen in de kerk, waar een dominee met een rijke fantasie hem nog wel eens in de achterste banken ziet zitten of hem aan de gemeente voorstelt als een voorbeeld van trouw in het kerkgaan. Hij is er net zo goed in onze Christelijke vergaderingen, die niet altijd zo van het vuur en de vaart des Geestes getuigen als we wel zouden wensen. En hij is in onze gezinnen. En hij fluistert zijn leugen rond, in oude en jonge oren.

"Gij zult als God zijn", zegt hij, en hij liet Jacob voorzienigheidje spelen met geschilde twijgen. Ook wij spelen vaak voorzienigheidje, als wij willen zorgen voor dingen, waar God alleen maar voor zorgen kan en als wij ons bekommeren om dingen, die boven onze vermogens uitgaan. "Weest in geen ding bezorgd", zeg dat eens tegen immigranten, die net weer een klein beetje onafhankelijk beginnen te worden.

***

De fluistering, dat wij als God zullen zijn had betrekking op de kennis van goed en kwaad. En met die vreselijke kennis in onze harten zijn we nog het meest gehoorzaam aan de duivelse influistering. Hij zegt het tegen elk van ons, en wij staan prompt klaar om met onze kennis van goed en kwaad als een god onze medemens te oordelen. Dit is goed (van onszelf) en dat is kwaad (wat de ander doet). Het blijft niet bij een veroordeling van ongelovigen; onder elkaar, in de kerkelijke gemeenschap en in onze christelijke organisaties is dit een kwaad, dat bijzonder welig tiert.

De duivel zegt zijn leugen tegen ouders, die als hogere wezens hun opgroeiende kinderen het recht tot zelfstandige ontwikkeling ontzeggen en tegen jonge mensen, die zich verre verheven gevoelen boven de (gebrekkige) mensen, die van Godswege over hen zijn gesteld.

Hij fluistert het in de oren van het kerklid, dat vol critiek zit op de kerkeraad en de oren van de dominee zijn niet altijd gesloten voor het valse gefluit. En welke ouderling heeft nog niet ondervonden, dat dienen in het ambt moeilijker is dan heersen? De schoolmeester loopt elke dag gevaar dat hij in eigen ogen een halfgodje wordt. Onze glorie stijgt ten top, als we "gelijk" krijgen en mocht dat buitenshuis niet bijzonder gelukken, dan hebben we altijd nog een kans om thuis de schade in te halen. De baas spelen, gelijk krijgen, een protestants pausje zijn en God een handje helpen om aan Zijn eer te komen, het zijn ernstige tekenen die ons eraan herinneren, dat de slang nog spreekt in het geboomte.

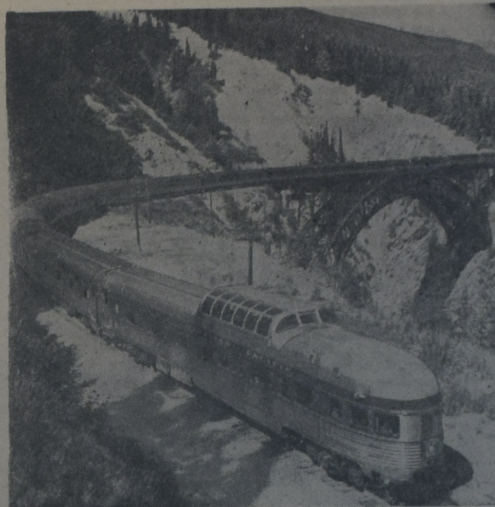
***

Paulus, die wel eens "de eerste Calvinist" genoemd is, heeft eens in een preek zomaar een fragment van een gedicht van een ongelovige dichter voorgedragen, waarin ook het menselijk verlangen om goddelijk te zijn, duidelijk te horen was: "Wij zijn van Gods geslacht".

Hij haakte er gewoon op in en verkondigde in navolging van de mens Jezus, die zelf God is, dat we door het geloof in de Goddelijke familie opgenomen worden, broeders van Jezus, kinderen Gods. Dan zullen we zelfs eenmaal "met Hem heersen" in alle eeuwigheid, dus waarlijk in zekere mate "als God zijn". Maar dan moesten we nu toch niet meer naar de slang luisteren. Geen voorzienigheidje meer spelen, maar "wachten op de Here". En geen "verterend vuurtje" zijn, als van ons gevraagd wordt onze naaste lief te hebben en onze broeder te vergeven, zeventig keer vaker dan zeven keer. Voeten wassen inplaats van muggen ziften. Jezus heeft duidelijk laten blijken, dat hij meer ophad met een Samaritaan, die wat deed, dan met een priester, die alleen maar wat was.

Ad. O.

DE TREIN UIT DE TIJD ?

Spoorwegdeskundigen van naam, zoals de C.P.R. President Crump en de President van de C.N.R. Gordon zijn het er over eens, dat de dagen van de passagierstrein geteld zijn. Bijna alle spoorwegmaatschappijen op het Noord Amerikaanse continent lijden verliezen op hun passagiersdiensten en elk jaar gaat een groter deel van het passagiersvervoer over naar bussen en vliegtuigen.

Een luxe trans-Canada passagierstrein, de Canadian, die op bovenstaande foto is afgebeeld, geeft de beste bedrijfsuitkomsten van alle C.P.R. treinen, maar als alle onkosten berekend worden, is ook deze trein nog een verlies volgens President Crump.

De C.N.R., welke in tegenstelling tot de C.P.R. een Staatsbedrijf is, heeft haar plannen om de helft van de transcontinentale treinen uit het verkeer te nemen, op het laatste moment echter weer gewijzigd, omdat van het publiek daartegen ernstig bezwaar gemaakt werd. Voor de dagelijkse diensten van kust tot kust met de Continental en de Supercontinental zijn zestien treinen nodig. De bedoeling was om de Continental gedurende de slappere wintermaanden op stal te zetten. In plaats daarvan wordt nu het gehele passagierssysteem onder de loupe genomen om op andere wijze een goede en voordelige service te kunnen geven.

ONTARIO CHR. SCHOOL RALLY

Voor wie van deze Rally nog geen scherpe voorstelling mocht hebben, zij opgemerkt dat dit geen Rally van Christelijke Scholen was, maar een bijeenkomst, belegd door de organisaties van Christelijk Onderwijs in Ontario. Men had daarbij het voorbeeld van Alberta voor ogen, waar nu al meer dan 5 jaar een Calvinistische Toogdag gehouden wordt met soms meer dan 2000 bezoekers.

Zo geweldig was het deze eerste keer in Ontario nog niet. Ongeveer vierhonderd kwamen Zaterdag 18 October samen in de nieuwe Weston Chr. Ref. Church en daarmee waren, naar de woorden van voorzitter Rev. F. Guillaume "de verwachtingen verre overtroffen". Dit sloeg trouwens niet alleen op het aantal mensen, maar zeker ook op de fijne, gezellige sfeer en voor zeer velen ook op hetgeen vanaf het podium werd aangeboden.

Heel serieus werd aan het eind de vraag gesteld, of dit nu maar het begin moest zijn van een jaarlijks weerkomende ontmoetingsdag van Calvinistisch denkende Christenen in Ontario. Niemand, die daar aan twijfelde. Het ontmoeten van gelijkdenkenden, van vrienden uit verre plaatsen en het kennismaken met zovele andere, interessante mede-pioniers op zichzelf is niet minder belangrijk voor de Christen-immigrant dan Zuidlaardermarkt is voor de Drentse boer.

Daarmee hebben we nog niets gezegd van het programma van de toogdag. We hebben niets tegen toogdagen, maar vaak wel wat tegen programma's van toogdagen. Die vermoeien ons; ze schrikken ons af. Maar deze keer was het een kostelijke uitzondering. Niet veel sprekers, niet veel zakelijke punten, zelfs niet eens een collecte. Dat we aan de deur een dollar moesten betalen, zoiets vergeet men al gauw. In elk geval een welafgepast, "well-balanced" programma dat in de praktijk ook nog bleek te kloppen.

VOORRECHT EN VERPLICHTING

Na een openingswoord van Rev. H. A. Venema van Weston met een welkom speciaal aan de bezoekers van "verre" plaatsen, zoals Sarnia, Brockville, Ottawa en Peterborough (later zelfs uit Montreal) sprak Rev. Wm. Kok, die volgens de introductie door Rev. R. Wildschut een echte "teacher" is en ook werkelijk in het Christelijk onderwijs werkzaam is geweest en nog is.

Rev. Kok vertelde, dat hij ongeveer tien jaar geleden in Ontario was geweest om de toen nog zeer verstrooid wonende immigranten te bezoeken. Hij was verbaasd, te zien wat er in die tien jaar gebeurd en gebouwd is. In zijn eigenlijke rede sprak hij (in het Engels) over een Voorrecht en een Verplichting.

Een zeer bijzonder voorrecht is het, dat God ons als Zijn kinderen wil aannemen. Hij maakte de mens naar Zijn beeld en toen de mens van Hem afweek, ging Hij ons zoeken. Hij wil in ons wonen en ons tot Zijn tempels maken.

Wij kunnen deze dingen weten en er dogmatisch over spreken. Maar dat laat ons hart koud als we ze niet beleven; als we niet onszelf leggen op het altaar der liefde.

GEHOORZAAMHEID TEN LEVEN

Het voorrecht wordt nog groter, als we zien, dat God ook onze kinderen wil aannemen, van wie we als ouders zoveel houden. Maar speciaal hier wordt het voorrecht tegelijk een verplichting. Want God wil, dat wij niet zomaar Zijn overweldigende belofte aannemen, maar wij mogen ook in Zijn opdracht werken. Onze kinderen de weg wijzen, die zij te gaan hebben, dat is onze heilige taak. En onze dankbaarheid voor het Voorrecht kunnen we alleen maar tonen door gehoorzaamheid aan de Verplichting. Ware liefde kan alleen maar tot uiting komen in gehoorzaamheid aan de wil van God. En die wil is ons leven. Zijn wet is niet gemaakt om het ons lastig te maken, maar ze is goed en heilzaam voor ons, als water voor de vis. Dat vooral moeten wij onze kinderen duidelijk maken en daarvoor is nodig een echt Christelijk gezin, een echt Christelijke Kerk en een echt Christelijke school, zo zei hij.

Allemaal overbekende waarheden misschien, maar dat komt omdat wij in dit beknopt en vertaald verslag niet bij machte zij, Rev. Kok in Hi-fi of stereo weer te geven. In de zaal was het zo stil, dat midden in de kerk het zoemen van de geluidsversterker duidelijk te horen was . . .

Rev. Kok zei nadrukkelijk, dat geen Christelijk gezin er in mag berusten, als de kinderen geen Christelijke school kunnen bezoeken. Gods genade is machtig genoeg om ze ook zonder een Chr. School te bewaren, maar dit mag nooit als een excuus gebruikt worden. De Christelijke school is zo belangrijk, niet om de kinderen de Bijbel en het Evangelie te leren, maar om ze te leren lezen in het grote boek van Gods algemene openbaring, zodat zij kunnen zeggen: "Dit is mijn Vaders wereld; ik zie en hoor Hem overal".

Christelijk onderwijs kost werk en offers. We hebben het doel nog niet bereikt. Bent U bereid om het juk op de schouders te nemen? Om desnoods U zelf te geven, zoals Jezus Zichzelf voor ons gegeven heeft? zo besloot Rev. Kok.

DE OUDE VRAAG

Filosofie? Wijsbegeerte der Wetsidee? Komaan, wat hebben wij daarmee nodig? Zulke geleerdheid is maar gevaarlijk voor een Christen, nietwaar? Laten we de dingen maar gewoon houden.

Welnu, Professor H. Dooyeweerd, geintroduceerd door Rev. Praamsma van Toronto hield het gewoon, en dat is heel wat voor een hooggeleerd man als hij. Professor Dooyeweerd doceert tij-

(Vervolg op. pag. 2)

B.C. IN SPANNING

British Columbia wacht met spanning op het woord van de blonde reus Wenner Gren, een Zweedse financier, die van het provinciaal bestuur het recht heeft verkregen om tot eind 1959 onderzoekingen te doen in het noorden van de provincie naar mogelijkheden to' het bouwen van electriciteitscentrales en papierfabrieken.

Ondanks de vele bosbranden is deze zomer het onderzoekingswerk vlot gegaan. Alleen voor deze onderzoekingen is al een bedrag van dicht bij de 5 millioen dollar uitgegeven, terwijl aan de provinciale regering een bedrag van een half millioen is overhandigd als een waarborgsom, dat er inderdaad met ernst onderzoekingen gedaan zouden worden.

Hoewel de Zweden dus nog ruim een jaar de tijd hebben, meent men toch, dat binnenkort wel een beslissing verwacht mag worden, aangezien de voornaamste gegevens betreffende de mogelijkheden tot het opwekken van electriciteit al bekend zijn. Er zou zelfs al een uitgewerkt plan zijn om bij Finlay Forks aan de Peace River een dam te bouwen, waar dan het grootste door mensen gemaakte meer zou ontstaan, 260 mijl lang en 10 tot 15 mijl breed. De grote vraag is maar, hoe men de aldaar opgewekte electriciteit naar de zuidelijke afname-centra kan vervoeren zonder te hoge kosten. Een belangrijk probleem, het verlies van stroom tijdens het "vervoer" schijnt door Zweedse ingenieurs in hun eigen land al vrijwel overwonnen te zijn.

De deskundigen van Wenner Gren schatten, dat de behoefte aan electriciteit in Zuid B.C. sterker toeneemt dan ergens elders op het continent. Dat zal dan een aanmoediging zijn om tot daden over te gaan. Bovendien is ook het onderzoek naar de bebossing goed uitgevallen, zodat de bouw van verschillende papierfabrieken verantwoord wordt geacht. Ook hierbij is de moeilijkheid gelegen in het transportvraagstuk Zoals reeds eerder gemeld heeft Wenner Gren ook al gedacht aan de mogelijkheid, een monorail-treinverbinding te bouwen van de Pacific Great Eastern spoorlijn bij Fort McLeod 400 mijlen noordelijk door de Rocky Mountain Trench naar de grens van Yukon Territory.

Een zo grote onderneming zou de voruitgang van British Columbia belangrijk kunnen bespoedigen.

Books and friends don't have to be numerous as long as they're good.

"Prof. Scholten Blijft Meewerken"

Nog voordat hij onze brief had ontvangen schreef Prof. Mr. L. W. G. Scholten ons in verband met het beëindigen van De Vaart der Volken het volgende:

> Wellicht heeft U reeds vernomen, dat ik benoemd ben tot gewoon hoogleraar in het staatsrecht aan de Vrije Universiteit te Amsterdam. Aangezien ik tevens hoogleraar blijf in Leiden, krijg ik het zo ontzettend druk, dat ik onmogelijk een dag per week (want dat was het) aan De Vaart der Volken kan blijven geven.
>
> Ik moet ook aftreden als Kamerlid.
>
> Maar ik begrijp Uw moeilijkheden en wil U gaarne helpen, voor zover dit mij mogelijk is.

En in het vervolg van deze sympathieke brief biedt Professor Scholten ons dan, geheel eigener beweging en geheel gratis, aan een maandelijks politiek overzicht te geven in dezelfde geest als de bekende rubriek De Vaart der Volken. Dit spontane aanbod van verdere hulp en medewerking door een man die zo ongelooflijk druk bezet is, wordt door ons bijzonder op prijs gesteld.

Wie is de mens ?

(Vervolg van pag. 1, Ontario Chr. School Rally)

delijk aan verschillende universiteiten in Canada maar hij is bij machte om ook eenvoudige mensen een college te geven, waar ze met flink wat inspanning nog net de kern van kunnen proeven. En is het dan niet geweldig, een wijsgeer te horen spreken over het onfeilbare Woord van God als het antwoord op de vraag die de moderne wijsbegeerte bezighoudt: "Wie is de mens"? En te weten, dat hij deze boodschap mag brengen in de universiteiten van dit land en voor de groten der aarde.

Telkens in de wereldgeschiedenis en ook nu weer komt de mens terug op de vraag "Wie is de mens"? Vooral nu, met atoomwapenen in de zak en de maan aan de overkant vraagt de mens zich af, wie hijzelf is en waarom hij bestaat. De wijsgeer Socrates kon die vraag nog heel geleerd en theoretisch stellen en er een heel leven lang deftig over denken, maar in onze tijd schreeuwt het mensdom om een antwoord. Hij voelt, dat hij op het punt staat, zijn menselijke persoonlijkheid te verliezen en een nummer in de kaartenbak te worden en hij wil weten, wat dit alles te betekenen heeft.

MODERNE EENZAAMHEID

De techniek heeft van de mens een onderdeeltje gemaakt en de overorganisatie maakte van de mens een lid. En zelfs in de kerk en in het gezin wordt de individuele vrijheid beknopt en beknot. En de mens, die zich hiertegen verzetten wil, die "zelf" wil leven en "ik" wil zijn, wie is hij en waarom bestaat hij?

De wereldse filosofie, dat de mens zonder zijn wil in dit leven is geworpen en nu niets anders kan doen dan het noodlot van de komende dood aanvaarden, heeft velen tot nihilisme gedreven. De nacht zonder dageraad.

Veel optimistischer is een andere existentialistische wijsbegeerte, die nog vol hoop wijst op de mogelijkheid van de ontmoeting met de andere mens, een ontmoeting in liefde. Maar ook deze hoop is dikwijls onvervuld gebleven en kan geen ontkomen bieden aan de noodlotsgedachte. De vraag wordt ook hier niet opgelost.

DE SLEUTEL

Hoe komt de mens dan tot ware zelfkennis? Wie is de mens? Er is nu zoveel wetenschap dat de scheikunde kan uitrekenen, met behulp van de natuurkunde en de wiskunde, uit welke materialen de mens bestaat. En de biologie kan ons leren hoe het lichaam werkt, de psychiologie weet vrijwel alles van de geest. Maar alle wetenschap tezamen kan geen antwoord geven op de centrale vraag, wie de mens is, omdat al deze wetenschap zich beweegt in het tijdelijke bestaan. De filosofie heeft het gebracht tot het begrip liefde tot de medemens. Maar hoe kan een mens zijn naaste werkelijk liefhebben, al zijn medemensen en ook zijn vijanden dus, als hij niet eerst God kent en lief heeft door Jezus Christus? We weten dat dit onmogelijk is.

Zo zien we de mens nu in drie betrekkingen, tot zichzelf, tot de naaste en tot God, naar wiens beeld hij geschapen is. Het antwoord komt dichterbij . . .

Deze betrekking tot God, de religieuze kant van het menselijke "ik", is alleen in staat, dat "ik" een positieve inhoud te geven. Het komt tot uiting in een ingeschapen aandrift om zichzelf en zijn goddelijke oorsprong weer te vinden. De grote kerkvader Augustinus zei reeds: "Onrustig is ons hart, tot het rust vindt in U, o God".

Door de zondeval is deze religieuze aandrift van God afgekeerd naar de tijdelijke orde, die toen vergoddelijkt werd tot idolen, afgodendienst. Maar hier zit de sleutel. De mens in zijn verhouding tot het opperwezen.

Ook Calvijn zegt in het begin van zijn Constitutie: "Waarachtige zelfkennis is volstrekt afhankelijk van waarachtige kennis van God".

NIET DE THEOLOGIE

Is dan de theologie de oplossing? Als dogmatische wetenschap kan ook de theologie de centrale vraag niet beantwoorden. Jezus heeft nooit de schriftgeleerden verweten, dat zij dogmatisch niet op de hoogte waren. Toch zei Hij tegen deze orthodoxe theologen: "Gij kent noch mijn Vader, noch Mij."

Het traditionele theologische standpunt ten opzichte van de vraag, wie de mens is, luidt, dat de mens is een persoon, die een sterfelijk lichaam heeft en een onsterlijke ziel. Maar in deze traditionele theologie is geen plaats voor datgene, wat de bijbel noemt "het hart" waaruit alle uitgangen des levens zijn (centrum van het leven). Theologie is hier slechts feilbaar mensenwerk. Al is het nog zo orthodox, het komt niet verder dan een mooi systeem, als niet het Woord en de Geest van God in het hart van de mens ontvangen en ontmoet worden.

De mens wil wel over God en godsdienst spreken op een afstand, maar om met ons hart ermee in aanraking te komen, dat is nog iets anders. God op een afstand is vòòr ieder aanvaardbaar, maar God die mens werd, Jezus die vlees werd, dat is de volle, wonderlijke Godsopenbaring die zich bij de mens aansluit en naar het hart uitgaat.

HET CENTRALE THEMA

"Wee U", zegt Jezus, "want gij hebt de sleutel der kennis weggenomen". In de orthodoxe theologie van Zijn dagen was het centrale thema van schepping, zondeval en verlossing uitgesloten. En juist hierin gaat het Woord van God alle theologische kennis te boven.

Geest en kracht doen een greep naar ons hart. God spreekt niet tot filosofen en theologen en geleerden, maar tot zondaarsharten. Dit centrale thema alleen kan alle afgodendienst ontmaskeren en bekeren tot de ene God. Het logisch denken behoort tot dit tijdelijk leven en is niet centraal.

Is dit centrale thema, schepping, zondeval en verlossing, ons werkelijk welbekend? Spr. vreest, dat vele Christenen nog slechts een theoretische theologische kennis hebben. Beheerst dit centrale thema ons al in ons denken en handelen? Dan is dat de werking van de Heilige Geest welke geen theoloog in zijn macht heeft.

GEEN NEUTRAAL TERREIN

Wat is nu het antwoord? Wie is de mens en waarvoor bestaat hij? De mens is het centrum van de schepping, geschapen naar het beeld Gods om Hem te dienen. Zijn religieuze aandrift vindt men niet in de dieren, de planten of enig ander schepsel. De ganse schepping, onderworpen aan dit centrale godgerichte wezen, viel mee in de zondeval en zucht om verlossing.

Wie tot de kennis van dit antwoord gekomen is, weet dat er aan God niet te ontkomen valt, dat er geen terrein is, waar God geen eisen stelt, geen neutraal gebied. Een leer der gemene gratie in die zin zou afval zijn van de Bijbelse openbaring, aldus spr.

Alleen Gods Woord heeft het antwoord in zijn centrale, levenwekkende greep.

Het bleef nog even erg stil nadat deze woorden waren verklonken. Rev. Guillaume wist de juiste toon te treffen en bedankte allen die meegewerkt hadden. De dag zou veel minder goed geslaagd geweest zijn, als het koor "Praise ye the Lord" uit Barrie, gedirigeerd door Mr. G. Rutten niet zo kostelijk, spaarzaam, goed gediciplineerd en beheerst ter afwisseling gezongen had.

Ds. C. Witt, die Trenton en Canada binnenkort verlaten gaat leidde de samenzang uitstekend en de organisten Van Brenk en Bonvanie kregen een ovatie voor hun begeleiding op het pijporgel. En als we meer ruimte hadden zouden we nog meer vertellen.

Ad. O.

CALVINIST-CONTACT
DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY
P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.
Phone LI 5-4636

Calvinist-Contact is published Friday every week.
Closing date: Saturday before date of issue.
Subscription price: $ 4.00 per year.

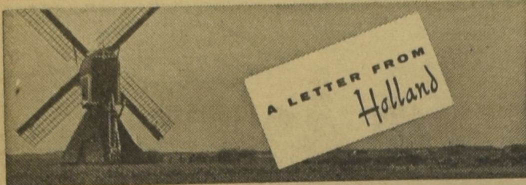
Published by B & K - Press, Hamilton, Ont., on behalf of the Calvinist-Contact Publishing Association.

Executive Committee: Rev. Jac. Geuzebroek (President), Rev. A. H. Venema (Secretary), Rev. J. Van Harmelen, H. Tiesma and D. Farenhorst.
In charge of editorial matters: A. Otten.

Associate Editors: Rev. A. De Jager, Rev. J. Gritter, Rev. F. Guillaume, Rev. K. Hart, Dave Valstar, Rev. H. Van Andel, Rev. T. C. Van Kooten.

Department Editors: Rev. J. Ehlers, Mrs. T. Van Ameyde, Rita Van Westenbrugge, Mrs. C. Witt.

Contributors: A. Bisschop, C. Bijlenga, Rev. J. De Jong, Rev. J. Hanenburg, Rev. A. B. C. Hofland, W. C. Homburg, Rev. N. B. Knoppers, Rev. Dr. R. Kooistra, Rev. H. W. Kroeze, Miss H. C. Kruizinga, Rev. J. Overduin, Rev. A. Persenaire, Wm. R. Rang, Rev. A. W. Schaafsma, Rev. D. J. Scholten, Rev. Dr. P. Schrotenboer, Rev. Dr. G. J. Spijkman, J .W. F. Uitvlugt, Rev. A. J. J. VandenPol, Rev. F. L. VandenBom (Australia), J. VanderVliet, Rev. H. A. Venema, Mr. L. Verbeek, Mr. A. Verdun, P.Eng., Rev. J. Vriend, Rev. M. Vrieze e.a,

door Mevr. Jacoba M. De Groot-Vreugdenhil

Voor het begin van het parlementaire jaar, dat in Holland in het najaar valt, staat altijd een groot politiek debat op het programma. De woordvoerders van de diverse partijen vertellen in de Tweede Kamer aan elkander en de regering eens goed hoe zij over de dingen denken. Ditmaal was het speciaal Nieuw Guinea, waarover meningsverschil bestond. De socialistische fractievoorzitter, Mr. Burger, diende een motie in, waaarin hij de regering uitnodigde na te gaan "de mogelijkheden, voorwaarden en perspectieven van een trustschapovereenkomst over Nieuw Guinea tussen Nederland en de Verenigde Naties". Het kwam er dus op neer dat hij en zijn politieke vrienden, de socialisten, Nieuw Guinea onder internationaal bestuur willen zien gesteld. Wat hij daarmee dacht te bereiken was niet duidelijk. Toch zeker niet de dankbaarheid van Indonesië. De antirevolutionaire fractievoorzitter, Dr. Bruins Slot, stelde tegenover het betoog van Mr. Burger Nederlands verantwoordelijkheid voor Nieuw Guinea, die pas van ons kan worden weggenomen

☆

Over het Kamerdebat, verdwenen kunstschatten en en 37 verstekelingen

☆

door het ten einde brengen van onze taak. Hetzelfde geluid hoorden we, behalve van andere fractievoorzitters, van Dr. Drees, onze socialistische minister-president.

Dr. Burgers motie werd verworpen met alleen de stemmen van de socialisten voor.

Nu het toch over Nieuw Guinea, en daarmede de verhouding Nederland-Indonesië, gaat mag wel even gememoreerd worden de knappe rede van Mr. Schürmann, onze permanente vertegenwoordiger bij de Ver-Naties, in de algemene vergadering van de V.N. Zij was bedoeld als antwoord op de opmerkingen van de Indonesische vertegenwoordiger, die o.a. inhielden dat Indonesië het vertrek van de Nederlanders geenszins bevolen heeft of gewild. Indonesië, aldus Mr. Schürmann, ontneemt de Nederlanders hun huis, hun meubilair, hun middelen van bestaan, en neemt het hun dan kwalijk als zij hierna het land verlaten. Verder stelde Mr. Schürmann, dat er tussen Indonesië en Nederland geen meningsverschil bestaat over de feiten — het in beslag nemen zonder enige vorm van vergoeding van particuliere Nederlandse eigendommen wordt door Indonesië niet ontkend — maar over de waardering van die feiten.

"Ik ben bang dat onze opvattingen van rechtvaardigheid en fatsoen in hoge mate uiteen lopen en dit zo zijnde zal ik dit debat niet voortzetten."

De andere politieke onderwerpen, die ons in deze dagen beroeren, zijn de melk en het prijsbeleid. Minister Vondeling heeft bekend gemaakt, dat de garantieprijs van de melk niet zal worden verhoogd. Er wordt in ons land, wat betreft de melk en andere agrarische producten, verschil gemaakt tussen een opbrengstprijs en een garantieprijs.

De garantieprijs ligt doorgaans hoger dan de opbrengstprijs. Dit betekent dat de regering voor een bepaalde aanvulling zorgt, teneinde aan de boeren een redelijk bestaan te garanderen. Ondanks de verlaging van de opbrengstprijs, te wijten aan de overmatige aanvoer op de Europese zuivelmarkt, is de minister niet bereid een hogere aanvulling te geven. Volgens hem moet de veehouderij een deel van het risico dragen en kan ze dat doen zonder dat het redelijk bestaan van de boeren in gevaar komt. Door bepaalde maatregelen, zoals compensatie voor de telers van voedergranen, hoopt de regering de overgang van de veehouderij naar het akkerbouwbedrijf te stimuleren.

Het landbouwbeleid van minister Vondeling is op verschillende punten principieel verschillend van dat van zijn voorganger en partijgenoot Dr. Mansholt. Laten we hopen dat hij er succes mee bereikt.

Van het landbouwbeleid naar het prijsbeleid, dat is maar één stap. Ook al is er een andere minister bij betrokken, namelijk professor Zijlstra. Welnu, minister Zijlstra, die sinds 1955 niet zonder succes op allerlei manieren de prijzen heeft beheerst, heeft medegedeeld dat ze van nu af aan gedeeltelijk zullen worden vrij gelaten. Het praktische motief hiervoor is, dat er vrijwel geen kans is op prijsverhogingen.

De grondstofprijzen dalen immers en er is rust bij de lonen. Het principiele argument is voor deze antirevolutionaire minister, dat de verantwoordelijkheid voor het prijsbeleid bij de ondernemers hoort te berusten, wanneer dit maar even mogelijk is. Van deze verandering in het prijsbeleid worden dus eerder prijsverlagingen dan prijsverhogingen verwacht.

In dit verband nog even de mededeling, dat de werkloosheid weer is gedaald. Er is volop werk in de landbouw en een verdere opleving in de bouwnijverheid en de metaalindustrie. De arbeidsreserve daalde van 71.195 tot 63.577. Belangrijk was ook, dat in de maand September het aantal jeugdige werklozen met ruim 2200 daalde. Hoewel de plaatsing trager dan normaal verliep, bleek dat de van de scholen gekomen jeugdige werkzoekenden bevredigend in het arbeidsproces konden worden opgenomen.

☆

Een kleine sensatie beleefden we doordat in één nacht in twee van onze musea werd ingebroken. Namelijk in het Goud- en Zilvermuseum in Utrecht en in het Rijks museum in Amsterdam. De Utrechtse dieven hebben het al heel gemakkelijk gehad. Wanneer men 's nachts zonder toegangsbewijs het Nederlandse Goud- en Zilvermuseum wenste binnen te gaan, heeft men niets anders te doen dan met de schouder de buitendeur uit het slot duwen. Vier vitrines hebben de daders leeg gehaald; meer konden ze blijkbaar niet verslepen.

In het Rijksmuseum is het met de bewakingsmaatregelen beter gesteld, horen we. Blijkbaar toch niet zo goed dat er geen dief binnen kan komen. Aan historische kunstschatten heeft een onverlaat zich vergrepen; o.a. een gouden keten, die nog van Michiel Adriaanszoon de Ruyter geweest moet zijn, heeft hij meegenomen. Tot grote ontsteltenis van kunstbewarend en kunstminnend Nederland. Gelukkig hebben we ons bezit uit het Rijksmuseum al weer terug. Dank zij de activiteit van de Westduitse politie, die de historische schatten bij een Keulse kunsthandelaar heeft opgespoord. Maar de dief, een 24-jarige Keulenaar die al meer museumdiefstallen op zijn geweten moet hebben, is spoorloos.

☆

Het komt ook wel eens voor, dat we het ondanks onderscheid van politieke richting met elkaar eens zijn. Dat was het geval toen op last van de minister van Justitie 37 Indonesiërs, die als verstekelingen ons land waren binnengekomen, naar hun officiele vaderland werden teruggezonden. Werkelijk van alle kanten rees daartegen protest. Velen betoogden, dat het in ons land traditionele recht van asiel hiermee is geschonden. Het weigerend antwoord van onze regering op het geallieerd verzoek tot uitlevering van de Duitse keizer is in de pers aangehaald. Er zijn betogingen gehouden en kamerleden hebben vragen aan de minister gesteld. Of er nog een middel zal worden gevonden om deze 37 elders dan in Indonesië te doen embarkeren?

☆

Als *Kort Nieuws* het bericht, dat de te Spakenburg bijeenzijnde Synode van de Gereformeerde Kerken (ond. art. 31 k.o.) besloten heeft de tussen haakjes geplaatste postale aanduiding uit haar naam te laten vervallen. Daarmee zijn er in ons land twee kerkformaties die éénzelfde naam dragen (Geref. Kerken).

Op een vergadering van het Koninklijk instituut van ingenieurs is medegedeeld, dat het zoutgehalte van het Rijnwater voor Nederland catastrofaal kan worden. Dit zout is afkomstig van de kalimijnen in de Elzas en het Duitse mijn- en industriegebied. Een internationaal gezagsorgaan zou toezicht moeten houden op de zuiverheid van het water in de rivieren.

En tenslotte wat Personalia:

De minister van Verkeer en Waterstaat, Mr. *Algera*, heeft om gezondheidsredenen ontslag gevraagd. Prof. *A. M. Donner* is geinstalleerd als voorzitter van het Europees Gerechtshof; als hoogleraar aan de V.U. wordt hij opgevolgd door Prof. Dr. *L. W. G. Scholten*.

TWEEERLEI BURGERSCHAP

De Prime Minister van India, Pandit Nehroe, heeft onlangs verklaard, dat de nieuwe Westerse beschaving ondanks al haar triumphen en atoombommen toch ontoereikend blijkt te zijn, waardoor het gevoel sterker wordt dat er met onze beschaving iets niet in orde is.

Bij deze opmerking zal men moeten bedenken, dat zij is gemaakt door een Oosterling, die tegenover het conflict tussen de vrije wereld en de communistische anders staat dan wij.

Blijkens verdere uitlatingen heeft Nehroe getracht bij de beoordeling van de democratie en het communisme tot een objectieve conclusie te komen. Ondanks de bezwaren die men tegen Nehroe kan koesteren in verband met zijn dikwijls dubbelzinnige politiek, kan men deze poging toch waarderen.

In de vrije wereld zijn er immers nog velen, die de democratie in haar huidige vorm vereenzelvigen met het Christendom en als gevolg hiervan het conflict tussen Oost en West als een strijd tussen geloof en ongeloof beschouwen.

Natuurlijk willen wij niet ontkennen, dat de Westerse staatsvorm is te verkiezen boven de communistische, in het bijzonder gezien de vrijheid van geloof. Maar overigens mogen we toch niet vergeten, dat het materialisme als levensbeschouwing niet alleen de voedingsbodem is van het communisme doch ook van het liberalisme.

Zolang het Westen voor deze waarheid geen oog heeft zal de strijd tegen het communisme nooit met het ganse bestaan kunnen worden gevoerd en zal het volk zich geestelijk blijven verschuilen achter atoombommen en raketten, alsof die ons de zege zouden kunnen bezorgen.

Wat ons Continent nodig heeft zijn mannen en vrouwen die niet alleen het communisme afwijzen, maar daarnaast beseffen, dat in deze wereld het tweede front der geestlijke tegenstellingen niet altijd parallel loopt met het ijzeren gordijn. Of het zou moeten zijn, dat wij niet meer weten van ons tweeërlei burgerschap, hetwelk ons naast de verplichting jegens het aardse vaderland trouw oplegt aan het Koninkrijk der Hemelen.

DISCRIMINERENDE RECHTSPRAAK

De Amerikanen staan bekend om hun vrijheidsliefde en hun afkeer van discriminatie. Deze op zichzelf te prijzen eigenschap heeft hen meermalen in conflict gebracht met de z.g. koloniale mogendheden wanneer het ging om de vraag of aan gekleurde volken zelfstandigheid behoorde te worden verleend.

Daarom is het bevreemdend dat de Alabama Supreme Court een neger voor de diefstal van $1.95 tot de doodstraf heeft veroordeeld. De Rechtbank legde bij de overweging van het vonnis de nadruk op het feit "that robbery is to be distinguished from theft in that it involves violence".

Met alle respect voor de Supreme Court van Alabama kan men zich afvragen of deze handelswijze nu werkelijk als objectieve rechtspraak mag worden aangemerkt. We kunnen ons namelijk niet voorstellen dat in dit land een blanke voor de diefstal van $1.95 eenzelfde lot zou moeten ondergaan.

Het slachtoffer, een blanke dame, getuigde dat verdachte haar tevens wilde aanranden. De verdediger bracht hiertegen terecht naar voren, dat zijn cliënt volgens de dagvaarding voor robbery terecht stond, zodat deze verklaring geen invloed mag uitoefenen op het besluit van de jury.

Het is onwaarschijnlijk dat het rechtelijk besluit zal worden uitgevoerd, omdat daarin de gouverneur van Alabama en de Federal Court een woordje hebben mee te spreken. Vast staat evenwel dat dit vooral aan Amerika's goede naam grote schade heeft toegebracht.

De communisten zullen niet verzuimen uit deze gebeurtenis politieke munt te slaan. En de volken van het Midden- en Verre Oosten zullen zich afvragen wat te denken van een land dat naar buiten gelijkheid voor allen predikt en binnen eigen grenzen een neger ter dood veroordeeld voor de diefstal van one dollar ninety five cents.

Dave Valstar

WAT GROEIT ER UIT DEZE WERELD ?

Men kan het antwoord op bovenvermelde vraag van verschillende kanten benaderen. Er is het economische aspect, maar ook het sociologische. Er is het "aardrijkskundige" gezichtspunt, maar ook het politieke. Elke beschouwingswijze heeft zijn waarde en wie de vraag zo volledig mogelijk beantwoord wil zien, doet goed naar deskundigen van verschillende faculteiten om te zien.

Zo was het voor mij erg leerzaam het boek te lezen, dat dit opschrift als titel voert en dat verscheen bij Wever in het Christelijk-Nationale Bibliotheek. Wat deze serie als zodanig betreft, geloof ik dat we de uitgever kunnen gelukwensen met zijn initiatief, dat ons volksdeel nu al gedurende verscheidene jaren verrijkt met zulk goed en tegelijk populair materiaal.

Het antwoord op de vraag: "Wat groeit er uit deze wereld." wordt in het werk, dat we nu bespreken, gezien vanuit de politieke hoek. Het boek bevat vijf hoofdstukken, alle gewijd aan een bekende figuur. Achtereenvolgens komen aan de orde: Lenin, Stalin, Tito, Churchill en Adenauer.

Wat deze opzet betreft kan natuurlijk opgemerkt worden, dat ze niet vrij is van een zekere willekeur. Misschien ook ligt het in het voornemen van de uitgever meer delen te laten volgen, waarin weer andere persoonlijkheden besproken worden, zoals hij dat ook doet in de serie "Denkers van deze tijd", die eveneens bij de CNB is ondergebracht.

Zo is het merkwaardig dat van de figuren van achter het ijzeren gordijn Lenin en Stalin worden genoemd, die beiden reeds gestorven zijn, terwijl de anderen allen nog leven. Het meest uit de toon valt wel de schets over Lenin, die reeds in 1922 overleed. Misschien heeft Dr. G. Kuypers, die de biografieën over Lenin en Stalin schreef, gemeend, dat we eerst van Lenin moesten weten om Stalin te begrijpen. En we kunnen dat argument ook goed billijken. Maar dan treft het dat verder Tito en Churchill worden genoemd, die met Stalin een belangrijke rol hebben gespeeld in de tweede wereldoorlog, terwijl Adeauer een man is, die tijdens de tweede wereldoorlog zo goed als uitgeschakeld was en zijn grote verdiensten heeft in zijn werk voor het na-oorlogse Duitsland en de na-oorlogse wereld. Of om het ook negatief te stellen, waarom Churchill wel en Franklin Roosevelt niet, waarom Adeauer wel en waarom Eisenhower niet?

We willen ons echter in deze vragen ook niet te zeer verdiepen. Het spreekt wel vanzelf dat een bundel als deze altijd wat subjectief van samenstelling zal blijken te zijn en als er een vervolg komt kan altijd de schijnwerper op andere figuren van belang worden gericht.

Beter lijkt het ons een enkel woord van beoordeling over de verschillende hoofdstukken zelf te zeggen.

Dr. Kuypers heeft knap werk geleverd in zijn beschrijving van de twee grote woordvoerders van het Communisme. De geschiedenis van het communisme blijft echter tevens altijd een geschiedenis van een stukje Rusland. En sinds ik tijdens mijn voor-opleiding met die Russische geschiedenis in aanraking kwam, is er voor mij altijd iets onverklaarbaars en nevelachtigs in. Ook de dissertatie van mijn collega Dr. K. J. Kraan heeft me daar niet overheen geholpen en datzelfde geldt van deze bijdragen. Persoonlijk wijt ik dit aan het feit, dat ik geen Rus ben. Het schijnt mij dat enerzijds het communisme juist in Rusland vanwege dat Russische klimaat zulke grote kansen had, anderzijds voel ik, dat het communisme juist in dit land met grote problemen heeft te worstelen, die een permanente worsteling nog altijd een open vraag doet blijven.

Ik moge dit met een aanhaling uit het hoofdstuk over Lenin duidelijk maken. Als Kuypers de Nieuwe Economische Politiek van Lenin bespreekt, dan merkt hij op: "Het is vooral in de N.E.P. geweest, dat Lenin zijn staatsmanschap bewezen heeft. Hij was een fanatieke utopist, doch hij wist wat politiek was, namelijk de kunst van het mogelijke." (De N.E.P., ingevoerd in 1921 was een gedeeltelijke terugkeer naar het privé-bezit). Maar hoe verhoudt zich die N.E.P. tot het Communisme? Kuypers antwoordt: " . . . door de N.E.P. werd uiteindelijk het bolsjewisme gered. Anderzijds bewijst de N.E.P. méér dan dat het communisme slechts *toen* een onuitvoerbaar ideaal was. Tot op de dag van heden voldoet het "socialistische stelsel" niet aan de behoefte der bevolking en elke maatregel ter verbetering van de toestand is, op de keper beschouwd, nog steeds een klein stukje "N.E.P.". Als voorbeeld mogen dienen de decreten, die Croesjtsjew in 1953 opstelde tot herstel van de veestapel . . . "We weten niet of alle feiten uit de jongste ontwikkeling deze conclusie kunnen staven, maar wel nemen we dankbaar notitie van deze heldere visie.

Uit het artikel over Stalin vermeld ik met bijzondere waardering het hoofdstuk "Doel: Het Communisme", waarin het laatste geschrift van Stalin "Economische vraagstukken van het socialisme in de USSR" besproken wordt. Het geeft een duidelijk beeld van Stalins opvattingen inzake de theorie van het communisme.

De derde bijdrage wordt gevormd door het hoofdstuk over Tito van de hand van Drs. J. Klatter. Dit is een hoofdstuk geschreven met kennelijke sympathie voor de hoofdpersoon van het verhaal. Dat nemen we de auteur niet kwalijk. En we zijn het ook met hem eens dat Tito gerekend moet worden tot de grote figuren uit de tweede wereldoorlog en uit onze eeuw. Weggelopen uit het communistische kamp werd hij de vader van het Tito-isme. Dit Tito-isme wordt door Klatter niet ten onrechte gedefinieerd als een "onafhankelijk nationaal-communisme op de grondslag van erkenning van de nationale souvereiniteit.

In populaire geschiedbeschrijving is deze auteur naar mijn mening het best geslaagd in dit boek. Waar ik het leven van Tito niet op de schoolbanken heb "geleerd", was het boeiende verhaal van het leven van "Josip Broz", zo is zijn eigenlijke naam, voor mij bijzonder interessant. Heel bijzonder is wel hoe deze Tito als partisaan in de strijd tegen de Duitsers alleen heeft gestaan. Ook hoe hij na de oorlog zijn positie heeft gekozen, tussen Moskou en het Westen, zonder dat men hem van goedkoop "gesjagger" kan beschuldigen. Hoe jamer voor zijn land en voor de wereld, dat deze staatsman de ware bron van kracht en gezag niet erkent, al kan met verzachtend opmerken, dat hij "meer tegen de clerus, dan tegen het geloof gekant zou zijn."

De volgende biografie is geschreven door de onder ons welbekende Prof. Mr. P. S. Gerbrandy en handelt over Winston Leonard Spencer Churchill. Het spreekt wel vanzelf, dat de auteur hierbij niet het minst heeft geput uit zijn eigen herinneringen uit de oorlogstijd. Toen heeft Gerbrandy naast Churchill gestaan in de grote worsteling om de vrijheid. Misschien hebben ze dit gemeen, dat ze in een tijd van zware zorgen, wanneer het op karaktervastheid aankomt, het best tot hun recht komen. Daarbij blijft een groot verschil. Gerbrandy leeft zo sterk uit eigen geloofsovertuiging dat hij die als het ware aan de man die hij hoogacht en bewondert, aan Churchill meedeelt. En ik ben er zeker van dat Gerbrandy dit zou doen als hij dat kon. Dit wil niet zeggen, dat Churchill zonder geloof is, maar bij hem is toch de scheidslijn tussen geloof en humanisme wel bijzonder vaag.

Zo schrijft Gerbrandy in zijn typisch eigen stijl op één en dezelfde blz. (227): "Winston Churchill is uitverkoren geworden om de leidsman te zijn naar de victorie" en een nog merkwaardiger zin: "Dan gordt zijn kennis der historie hem als het ware aan het kracht uit de Hoge."

Soms laat Gerbrandy zich ook verleiden tot on-calvinistische uitdrukkingen, b.v. als hij schrijft: "Zijns gelijke heeft hij niet gehad!" en dat Churchill's oorlogsleiding een in de historie onovertroffen staatkundige prestatie (waaraan wij niets willen afdoen) is geweest, "waarvoor eeuwige dankbaarheid past." Dit gaat ons toch wel te ver.

Tenslotte komen we dan bij de schets van Drs. C. Goldschmeding over Konrad Adenauer. Een dankbaar onderwerp, want deze figuur heeft door zijn integriteit en staatmanschap het respect van heel de vrije wereld weten af te dwingen. Maar hoe groot is Adenauer ook niet in zijn binnenlandse politiek? Zeer boeiend is het verhaal over de oprichting van de "Christlich Demokratische Union" in 1945, waarin Roomsen en Luthersen leerden samenwerken, de Roomsen met verloochening van hun neiging tot isolitionalisme en de Luthersen ondanks de theorieën van Karl Barth, die de afweer tegen het communisme verzwakten in hun gelederen.

Alleen betreuren we het, dat dit laatste onderdeel, met zoveel kennis van zaken en zo zakelijk geschreven een indeling in hoofdstukken mist.

We hebben slechts enkele indrukken gegeven dor het lezen van dit boek teweeggebracht en wensen het in vele handen als boeiend studiemateriaal.

R.D R. K.

*) Bespreking van "Wat groeit er uit deze wereld?", een bundel biografieën van Dr. G. Kuypers, Drs. J. Klatter, Prof. Mr. P. S. Gerbrandy en Drs. C. Goldschmeding uitgegeven door T. Wever te Franeker in opdracht van de Christelijk-Nationale Bibliotheek. 376 blz., geill., geb. f 13.50 (voor CNB-leden f 9.—).

CANADA'S IMMIGRANTEN

Het vorig jaar werd met kracht op de immigratie-rem getrapt, maar niettemin was 1957 met 282.164 immigranten een record, dat in 44 jaar niet was geëvenaard. Alleen in 1913 was de emigratie naar Canada groter; het totale aantal dat toen Canada binnen kwam was meer dan 400.000. Zag men toen de eerste wereldoorlog aankomen? Nooit tevoren en nimmer daarna was de immigratie in Canada zo groot.

Zelfs op dit moment, terwijl de Diefenbaker regering de voet stevig op de rem houdt, slipt er nog gemiddeld elke vier minuten, nacht en dag, zeven dagen per week, een "newcomer" dit land binnen. Hoewel de toevloed dus veel minder is, ongeveer de helft van vorig jaar, zal ook in 1958 de bevolking van Canada nog met ongeveer een procent toenemen door immigratie. Het totale aantal wordt geschat op 115 tot 125 duizend, het merendeel afkomstig van de Britse eilanden, Duitsland en Italië.

In Engeland is de animo voor Canada aanmerkelijk bekoeld, evenals in Nederland, maar in Italië staan zo'n 60.000 in de rij, om scheep te gaan, zogezegd.

Van 1930 tot 1948 kwam de immigratie in Canada nimmer boven de 100 duizend per jaar. Het daalde nog in de twee volgende jaren en in 1951 begon een plotselinge stijging. Sedert het begin van deze eeuw kwamen volgens de statistieken meer dan 6 en een half millioen mensen naar Canada, waarvan meer dan 1.700.000 na de tweede wereldoorlog.

Van de totale bevolking van Canada (17.000.000) is naar schatting een zesde deel niet in dit land geboren. Als men in dit land geboren kinderen en kleinkinderen van immigranten meerekent, is practisch de helft van de bevolking "immigrant". Hoewel het aantal Britten verre in de meerderheid is, ook omdat voor hen vrijwel geen beperkende maatregelen bestaan, hebben ook andere landen, vooral Duitsland, Italië en Nederland in dit immigratieproces bijgedragen.

Na de oorlog kwamen hier meer dan 500.000 Britten, meer dan 200.000 Duitsers, bijna evenveel Italianen en van het kleine Holland nog 135.000.

Er is goede hoop, dat de immigratie volgend jaar weer zal toenemen, hetgeen volgens de economen voor Canada een reden tot vreugde is.

UNIVERSITEITEN IN CANADA

De incorporatie van de nieuwe York University die het volgende jaar plaats zal hebben, zal het aantal universiteiten in Canada op 28 brengen. De atlantische provincies, die vaak Canada's "brain factory" genoemd worden, hebben gezamenlijk het grootste aantal universiteiten per inwoners.

Newfoundland heeft de Memorial University in St. Johns, Prince Edward Island de St. Dunstan's University in Charlottetown. New Brunswick heeft de University of New Brunswick in Fredericton; Mount Allisson in Sackville; en St. Joseph's in Moncton. Nova Scotia heeft Acadia in Wolfville, St. Francis Xavier in Antigonish en niet minder dan 3, n.l. Dalhousie, St. Mary's en University of King's College in Halifax.

Quebec Province is gezegend met vele universiteiten en "colleges" hoewel een groot gedeelte zogenaamde "classical colleges" zijn en geen erkende graden kunnen verlenen. De universiteiten zijn de volgende: Laval in Quebec City, Bishop's in Lennoxville, Université de Sherbrooke te Sherbrooke en McGill University en Université de Montreal te Montreal.

Als Canada's dichtst bevolkte provincie heeft Ontario 7 universiteiten, naast de University of Toronto. Zij zijn McMaster in Hamilton, University of Sudbury in het Noorden, Queen's te Kingston, Western Ontario in London, Assumption in Windsor en de University of Ottawa en Carlton University in de hoofdstad van het land. Bovendien is er Victoria University in Toronto, welke echter verbonden is met de University of Toronto.

De aankondiging van een tweede universiteit voor Toronto en omgeving die tegen 1959 gereed zal zijn, werd door opvoeders als een belangrijke en sinds lang noodzakelijke stap verwelkomd.

Air Marshal W. A. Curtis (retired), vice-voorzitter van A. V. Roe (Canada) Ltd., die aan het hoofd staat van een voorbereidend committee van negen man, vertelde dat de nieuwe instelling de naam zal dragen van York University College. York is de naam van het "county" waarin Toronto ligt, en Air Marshal Curtis duidde er op dat de universiteit bedoeld is om zowel het county als de stad te dienen, en bovendien gaarne studenten uit andere delen van Canada en uit andere landen zal verwelkomen.

De universiteit is deze herfst op informele wijze begonnen met avondcolleges voor volwassenen.

Verschillende jaren geleden waarschuwde de president van de University of Toronto, Dr. Sidney Smith (nu minister van buitenlandse zaken), dat de bestaande universiteit zo groot werd dat zij leed aan "academic elephantiasis" en dat het onderwijs hieronder zou lijden.

Ontario, Canada's grootste en snelst groeiende provincie, heeft 7 universiteiten naast die in Toronto; deze zijn echter ook overbelast en zijn alle, met de uitzondering van de McMaster in Hamilton, niet dicht bij Toronto gelegen. De nieuwe instelling kan niet snel genoeg gereed zijn om de groeiende overbelasting op te vangen.

De vier westelijke provincies bezitten ieder slechts één universiteit, hetgeen het maximale toegestane aantal is onder het systeem van "exclusive charters" in deze provincies. Zij zijn de University of Manitoba in Winnipeg, de University of Saskatchewan in Saskatoon, de University of Alberta te Edmonton en de University of British Columbia in Vancouver.

Bij elk van deze universiteiten behoort een aantal "colleges" die verspreid liggen over hun provincies.

Bovendien zijn er in Alberta, New Brunswick, Nova Scotia, Ontario en Quebec een aantal landbouwhogescholen; ook vindt men een groot aantal kleinere "colleges" over het land verspreid waarvan sommige met universiteiten verbonden zijn; de meeste hiervan zijn echter onafhankelijk. Ook zijn er nog de Canadian Service Colleges — Royal Military College te Kingston, Ontario; Royal Roads te Victoria B.C. en Collége Militaire Royal de Saint-Jean, te St. Jean, Quebec.

Canada bezit ook een grote verscheidenheid van industriële, technische, kunst en onderwijs instellingen, evenals kweekscholen; en de unieke instelling Frontier College, die tienduizenden in afgelegen plaatsen schriftelijk onderwijs geeft.

IMMIGRANTENMIJMERINGEN

BRAND!

Met bittere woorden geselde de predikant de zonde van geldgierigheid, zulks in verband met het achtste gebod, dat aan de orde van behandeling was. De saamgestroomde Christenen luisterden in hun banken ontzet toe.

Plotseling sloeg de prediker met zijn vuist op de Bijbel, waardoor zelfs Klaas Damland, die altijd slaapt in de kerk, wakker schrok, en met verheffing van stem bulderde hij de gelovigen in het gezicht: -O, ik wilde, dat al het geld, dat we de Here en Zijn dienst onthouden, ons in de zakken ging branden! Dit was ongeveer het laatste, wat hij zei, want onmiddellijk werd zijn wens vervuld en brak een grote verwarring los in de kerk.

Het begon bij farmer Dirk Duitema. Hij gaf een schreeuw en iedereen keek om. Een felle vlam sprong uit zijn binnenzak, waar zijn portefeuille zat. Hij sprong overeind, scheurde zich zijn jasje van het lijf, wierp het op de kerkvloer en begon er verwoed op te trappen, om de brand te blussen. Ontsteld zag men toe, en de dominee zweeg beduust. De koster verdween haastig, om een emmer water te halen.

Naast mij begon het ook te smeulen. Daar zat Willem Veger. Zelf rook hij ook reeds onraad, en zenuwachtig begon hij zijn broek te bekloppen op de plaats waar zijn portemonnaie zat. Dit wakkerde de vlammen slechts aan. Haastig gaven we Willem de ruimte en hij stoof de bank uit naar buiten, een sliert rook op het middenpad achterlatend. Buiten was een grote plas, want het was een regenachtige Zondag. In zijn wanhoop ging hij er middenin zitten. Dit hielp. De brand werd geblust, maar Veger's Zondagse broek was bedorven.

Het begon rokerig te worden in de kerk en sommigen raakten in een paniekstemming. Enkelen hadden de tegenwoordigheid van geest, om hun brandende portemonnaie van zich af te werpen. De koster en een paar jonge knapen smeten er water overheen. Niemand trachtte meer naar de preek te luisteren, en dat hoefde ook niet, want de prediker zweeg. Met open mond stond hij de uitwerking van zijn wens aan te zien. Plotseling stootte de leraar een schorre kreet uit. Zijn handen gingen wanhopig naar zijn broek. Hij maakte enige vreemde sprongen, die we niet van hem gewend waren. Hij holde de preekstoel af, en de kerkeraadskamer in, waar hij zich haastig van zijn brandende broek ontdeed.

In de opwinding van het ogenblik herinnerde ik me nog, dat hij het standpunt huldigde, dat de dominee van het Evangelie zal leven, en dus niet zal bijdragen voor de Kerk. Zijn Schriftbewijs was altijd: -Een dorsende os zal men niet muilbanden. Doch de Here was het niet met zijn exegese eens en stak zijn broek in brand.

In allerijl verlieten nu de mensen de kerk. Daar kwam reeds de brandweer aansuizen met gillende sirenes. Gelukkig liep het kerkgebouw geen brandgevaar.

De wakkere brandweerlieden beperkten hun taak tot het uitblussen van brandende kledingstukken met natte dekens en een dun straaltje van de eerste spuit.

Twee broeders der gemeente, die nog nooit iets hadden bijgedragen, hadden brandwonden opgelopen en werden per ambulance naar het ziekenhuis vervoerd. Wat een tumult op Zondag! Wat een opschudding, wanneer de ontrouwe rentmeesters eens openbaar ten toon worden gesteld!

Ik eindig nu maar, want mijn hand beeft nog, terwijl ik schrijf.

Bovendien moet ik nodig eens opstaan. Ik kan niet zo lang blijven zitten. Op mijn zitvlak prijkt een knaap van een brandblaar . . .

Arie.

Weekly X-Word Puzzle

ACROSS
1. Gaelic people
6. Punctuation mark
11. Japanese gateway
12. Kansas river
13. Formerly
14. I am (contr.)
15. A coal size
16. Four (Rom.)
17. Drop down
19. Place
20. One not in the army
22. Blemish
24. Girl's name (poss.)
26. Habits
30. Rumor (slang)
32. Measures of length
33. Strange (Scot.)
34. Drudgery
36. Stitch
37. Land measures
40. Roman poet
42. Tantalum (sym.)
43. Tear
44. Hebrew letter
45. Afresh
47. Maxim
49. Beetle
50. Mister (Sp.
51. Philippine island

DOWN
1. Impassiveness
2. Satisfy by proof
3. Grampus
4. Bound
5. Yes (Sp.)
6. Make up
7. Bone (anat.)
8. Licks up
9. S-shaped molding
10. Tidy
14. Impetuous
18. Pronoun
21. Tight
23. Forbidden (var.)
25. Branch
27. Fire-arms
28. And so on
29. Unwanted passenger
31. State policeman
35. Chinese measure
37. Macaws
38. Float
39. Reach across
41. Sudan gazelle
46. Girl's nickname
48. Depart
49. Apostle (abbr.)

1	2	3	4	5	■	6	7	8	9	10
11					■	12				
13				■	14		■	15		
16		■	17	18			■	19		
20		21	■	22			23	■	■	■
24			25	■	26			27	28	29
30				31						
32						■	33			
■	■	■	34			35	■	36		
37	38	39	■	40			41	■	42	
43			■	44		■	45	46		
47			48		■	49				
50					■	51				

HOEVEEL KREEG DE STUDENT?

OPLOSSING VAN DE VORIGE PUZZLE

De berooide student, die zich schaamde om het volle bedrag te noemen in het telegram, waarin hij zijn Vader om geld vroeg, seinde

SENT
MORE
———
MONEY

De vader, die al gauw doorhad, dat het een optelsom was, rekende vlug uit, dat de M van MONEY nooit meer dan een 1 kon zijn. De M van MORE was dus ook 1, waardoor de O van MONEY niet meer dan 0 kon zijn hetgeen aangaf dat de S van SEND wel een 9 zou zijn. Hebt U het zo ook gevonden? Het bedrag was $10652.

ANKE

door

FOKA VAN LOON

KORTE INHOUD: Anke, een eenvoudig hartelijk dorpsmeisje mag met haar heldere hoofdje "verder leren" en gaat met de dochtertjes van de notaris samen op de mulo. Maar de vriendschap met de verwaande burgermeisjes valt haar niet mee . . . .

(7)

"Hé ja", juicht Bets, "dat doen we! Anke, jij kunt met de kloet terecht!"

"Jawel", zegt deze, weinig enthousiast, "maar 't is zo warm. Dan gaan we niet ver, hoor!" Ze steekt toch van wal.

't Karwei blijkt nog zwaarder dan Anke verwachtte. De zon blakert onbarmhartig op haar rug en in haar handen komen pijnlijke plekken. Maar ze houdt dapper vol. Ze zal proberen op de wiel te komen. Daar is zo'n leuk klein eilandje — en is het zo geheimzinnig stil, heerlijk, en toch een beetje angstig ook, — Dáár zal ze Meta en Bets **brengen.**

Deze twee laten hun handen door het koele water glijden en achten de inspanning, die hun makkertje zich getroost, als niets bij het genot dat het hun verschaft. "'t Gaat kostelijk", vinden ze.

"Ja," zucht Anke, "maar ik kan haast niet meer."

"Toe kind, nog een klein eindje. 't Gaat juist zo mooi," bedelt Bets.

Aangevuurd door 't kennelijk plezier dat haar makkertjes smaken, zwoegt Anke weer verder.

De zweetdruppeltjes prikken jeukend op haar neus en ze wordt zo raar duizelig in haar hoofd.

De zweetdruppeltjes prikken jeukend op haar neus en ze wordt zo raar duizelig in haar hoofd.

"Ik vertik 't langer" zegt ze ineens, grijpt resoluut het riet, en trekt de boot er in. Ze zet zich op een bank tegenover de meisjes en klaagt met pijnlijk vertrokken gezichtje: "'k Heb er helegaar blaren van in mijn handen kregen — Kijk maar!"

Ja, de tweeling ziet het, maar uit op geen enkele wijze haar medegevoel.

"En nu moet je nog terug ook!" lacht Meta bij wijze van opbeuring.

Anke's bezwete, groezelige gezichtje kleurt zich donkerrood tot in haar hals.

"Gemenerd, doe 't zelf" wrokt ze van binnen en tuurt op haar handen. In haar hoofd hamert het van de inspannende arbeid. "Wat heb jij een zwarte nagels, zeg!" komt plots Bets voor de dag.

"Meid, dat hoort bij een smid," gichelt Meta vals.

Dan ontsteekt Anke in een niet te beteugelen diftbui, en is ze de dochter van vrouw van Dalen, helemaal. "Stik", sist het van haar lippen. Ze is opgevlogen en stampt met haar voet op de bodem van de schuit. "Ik gaan nooit, nóóit meer met jullie mee, weet je 't nou?" Haar ogen vlammen. En voordat de geheel onthutste zusters het kunnen verhoeden, springt ze op de wal. Ze holt al strompelend over de droge harde kleibonken, langs de sloot, ze zal wel ergens een plank vinden, waar ze over kan en anders zwemt ze. Nooit gaat ze weer met die valse meiden van de notaris, belooft ze zichzelf al snikkend.

Pas, als ze haar hoe langer hoe verder zien verdwijnen, dringt het tot Meta en Bets door dat het Anke ernst is met haar bedreiging en half-huilend beginnen ze te roepen: "Anke, Anke, we meenden het niet. Toen nou!" Maar Anke kijkt niet om. Weg wil ze van die twee. Laten ze nu ook maar samen ginnegappen. Dan begrijpen Meta en Bets dat Anke hen werkelijk snood heeft verlaten.

Anke vertelt, thuisgekomen, niets aan haar moeder. Ze zet zich stil in een hoekje bij het raam en doet gedwee wat haar opgedragen wordt, alleen ziet ze opvallend bleek.

"Zeker wat bevangen door de warmte," denkt vrouw van Dalen.

Om een uur of vijf gaan ze "koppie doen". Haar vader vertelt: "Die meidjes van de notaris zaten in de motorschuit van Bertbuur, zo even, en 't leek wel of onze ouwe bark er achter aan vastbonden was". Anke kijkt het raam uit, en doet of daar iets bijzonders gaande is.

't Geval is te luttel om er meer aandacht aan te geven. Vader rookt zijn pijpje en drinkt z'n bakje leeg.

Maar 's avonds schrijdt de notaris-ega met waardigheid naar de smidse. Ze komt de bewoners in de gemoede raden strenger op te treden tegen hun dochtertje, tegen Anke. Dat meisje schijnt heel lelijke trekken in haar karakter te hebben. Eerst heeft ze de onschuldige tweeling meegelokt en toen, weet ik door wat los daarheengeworpen woord kwaad geworden, heeft ze die arme kinderen aan hun lot overgelaten. Kinderen die nog nooit een vaarstok in hun handen gehad hebben!

Er wordt op de man af gevraagd. "Is dat niet vals? Is het niet geraffineerd?"

Moeder van Dalen heeft minachtend gesnuft toen Mevrouw gewaagde van de ongereptheid van haar kroost en kort en bondig antwoordt ze: "Er kan een hoop aan ons Anke mankeren, maar vals is ze niet."

Mevrouw kijkt zeer hautain en informeert koeltjes: "Hoe noemt u dat dan?"

De smid schudt zijn zware kop: "Ik kan 't ook slecht gelove, dat 't kind dat zomaar daan heeft. Maar weet je wat?" Hij stapt naar de bedstee en beveelt: "Anke, kom er is uit!"

Dan staat Anke in haar dun verschoten ponnetje trillend, als wat 't midwinter, voor de drie grote mensen. 't Gaat de smid aan zijn hart. Hij tilt zijn meisje op z'n knie alsof ze een baby was — en vraagt: "Hoe kwam dat nou vanmiddag?"

Wat lijkt Anke de oorzaak van haar boosheid nu klein en zonder grond, nu de gestrenge ogen van de deftige Mevrouw op haar rusten en ze hakkelt: "Ze zeide, ik, ik heb zulke zwarte nagels — Dat komt, m'n vader is smid."

"Docht ik het niet, dat die snotape weer van die affronterende praatjes hadde! Docht ik het niet?" triumfeert Vrouw van Dalen.

De smid lacht, dat hij schatert. 't Is een verlossende lach, want nu weet Mevrouw, verlegen met de situatie, ook niet beter te doen, dan, hoewel niet zo van harte, mee te lachen. De smid stopt zijn meidje weer onder de dekens. Mevrouw drinkt allerminzaamst nog een kopje thee en vertrekt.

Met de arm om Marijke's middel drentelt Anke de volgende da- in 't speelkwartier over 't plein en vertelt haar wedervaren. "O, meid, wat kneep ik 'm toch, toen Mevrouw van de notaris zelf helegaar naar ons huis toe kwam! Maar 'k werd in één keer zo maar zó boos hè? 't Maakte me toen net niks uit, al waren ze daar de hele nacht bleven!"

Marijke gaat te gast, als ze hoort, hoe Anke de tweeling trakteerde. Ze schenkt haar vriendinnetje niet alleen volkomen aflaat, maar vindt haar optreden bovendien zeer te prijzen. "Dat heb je 'm mooi flikt!" looft ze. "Ben je mal, kind, wat kan jou die Mevrouw schelen? 't Gaat die mispunten toch zeker niks an, hoe lang jouw moeder je nagels wil laten groeien."

"'t Staat vanzelf wel mooi, schone handen en zo," moet Anke eerlijkheidshalve toegeven, "maar zij hebben er niks mee nodig!"

"Dat docht ik!" stemt Marijke van harte in, blij, dat Anke nu eens voorgoed aan de weet is gekomen, dat Meta en Bets zonder de ze er erg in had, haar al lang op de kruiwagen hadden en stuurden waar 't hun goeddacht.

(Wordt vervolgd.)

KERKELIJK EENHEIDSSTREVEN

Een kwestie van de naam

FEDERATIEF VERBAND VOORGESTELD

Het streven naar vereniging of hereniging van de Free Christian Reformed Church en de Old Christian Reformed Church stuit al geruime tijd op de moeilijkheid, dat men niet tot overeenstemming kan komen omtrent de naam, waaronder men zou willen verenigen. Alle andere moeilijkheden schijnen volkomen opgeklaard te zijn. De naamskwestie is echter zo ingrijpend, dat hierdoor de verenigingspogingen op een min of meer dood punt staan. Alleen over de naamskwestie is een vrij levendige schriftelijke discussie gaande, waarvan wij de hoofdzaak vonden weergegeven in het kort verslag van de hand van Rev. J. Tamminga te Toronto in het kerkblad "The Messenger" van de Free Chr. Ref. Church. Hij begint met een gedeelte te citeren uit een brief van de Old Chr. Ref. Church aan de Classis East van de Free Chr. Ref. Church en geeft verder verslag van de behandeling van dit schrijven in genoemde classis. Wij citeren:

De brief (van de Old Chr. Ref. Church) is te lang om die in haar geheel te plaatsen. Daarom nemen we hier op het gedeelte, waarin in het bijzonder op ons antwoordschrijven wordt ingegaan.

"En nu, om de zaak zo helder mogelijk te stellen, wensen wij te verklaren:

1. dat wij van harte bereid zijn, op grond van Heilige Schrift en Belijdenis, te herenigen en terstond die stappen te doen, nodig om de hereniging een feit te maken;

2. Dat het niet mogelijk is gebleken in de gegeven situatie een andere naam aan te nemen dan Old Christian Reformed Church.

Wij stellen er echter prijs op hieraan toe te voegen:

a. dat het geenszins de bedoeling is daarmee enig rancuneus gevoelen te koesteren of tot uitdrukking te brengen. Wij willen niets liever dan gezamenlijk de hand aan de ploeg te slaan, niet om te zien . . . te vergeten hetgeen achter is en ons uit te strekken tot hetgeen dat voor is.

b. dat wij hierbij uitgaan van de huidige, concrete situatie in de gemeenten en er niets mee uitspreken ten aanzien van de toekomst.

c. dat we van de naam geen beginselkwestie wensen te maken, maar dat er in de gemeenten wel een zeer sterke gehechtheid is waar te nemen aan de oude naam, in het bijzonder aan de kern-naam, Christian Reformed.

Broeders, mogen wij nu tenslotte de vraag herhalen, die wij U eerder stelden en nog steeds op antwoord wacht: zou het voor U een onoverkomenlijk bezwaar zijn de naam onder welke wij eens met elkander samenleefden, opnieuw als gemeenschappelijke naam te aanvaarden? Het zou de weg banen naar de — naar wij vertrouwen — wederzijds hartelijk begeerde hereniging.

Met hartelijke broedergroeten en heilbede, namens de classis der Old Chr. Ref. Church,

vergaderd 28 Aug. '58 te
Grand Rapids, Mich., U.S.A.
w.g. Frank Vanden Bout, scriba.

*

Als volgt is hierop geantwoord (afgedrukt is hier het deel van de brief, dat ingaat op de hierboven genoemde punten):

"Op deze verklaring gaan wij heel gaag nader in.

Punt 1 van deze verklaring is ons uit het hart gegrepen. Ook wij zijn op de door U genoemde grond van Schrift en Belijdenis van harte bereid tot een vereniging met U te komen.

Punt 2 van Uw verklaring, luidende: dat het niet mogelijk is gebleken in de gegeven situatie een andere naam aan te nemen dan Old Chr. Ref. Church, leidt ons er toe U mede te delen, dat wij niet koste wat het kost de naam Free Chr. Ref. Church willen vasthouden. Integendeel, wij willen om der willen van de eenheid onze naam loslaten, gelijk wij U dit reeds verschillende malen hebben verklaard.

Ook de naam Old Chr. Ref. Church zouden wij kunnen en willen accepteren, indien deze naam o.i. niet gedrukt werd door enkele bezwaren.

a. Ons eerste bezwaar is de binding aan deze naam bij 100% vote in Uw gemeenten in de U.S.A. Door deze binding aan die 100% vote is er ook t.o.v. een **kerkelijke** kwestie als de naam der kerk de heel concrete mogelijkheid van een minderheidsdictatuur. D.w.z. één stemgerechtigd lid kan alle andere leden van Uw ganse kerkengroep dwingen te leven — en niemand weet hoelang — onder een naam, die overige stemgerechtigde leden om der wille van de eenheid met hen, die staan op dezelfde grondslag als zij, heel graag zouden prijs geven. Dat is kerkrechtelijk totaal onjuist.

b. Ons tweede bezwaar is, dat als wij ons aan de naam Old Chr. Ref. Church zouden binden, het ten enenmale onmogelijk is tot vereniging te komen met de Free Reformed Church te Clifton, N.J., die gezien haar jarenlang bestaan onder deze naam, zeer aan die naam gehecht is en beslist de naam Old Chr. Ref. Church niet aanvaarden wil.

c. Wat U opmerkt onder c nl.: dat we van de naam geen beginselkwestie wensen te maken, maar dat er in de gemeenten wel een zeer sterke gehechtheid is waar te nemen aan de oude naam, in het bijzonder aan de kern-naam, Christian Reformed, ook wij zijn sterk gehecht aan de kernnaam. Maar als wij — met behoud van de zaak — om der wille van de eenheid met hen, die met ons slechts willen staan op de grondslag van Schrift en Belijdenis, de naam "Christian" zouden moeten prijsgeven, zijn wij daartoe bereid.

Gezien nu het bovenstaande zouden wij U heel graag een voorstel willen doen, hetwelk wij dringend in Uw welwillende overweging aanbevelen.

Dit voorstel is tot tijd en wijle wij gezamenlijk een oplossing hebben gevonden voor een gezamenlijke nieuwe naam als kerken te gaan samenleven in een federatief verband. Het samenleven in dit federatief verband zo spoedig mogelijk nader te formuleren en stipuleren op een gezamenlijk te houden vergadering.

Met hartelijke broedergroeten en heilbede,

De classis der Free Chr. Ref. Church,
w.g. Ds C. Noordegraaf, praeses
w.g. Ds W. F. Laman, scriba.

Ambtsdragers en T.V.

Op de Classis East van de Free Christian Reformed Church is volgens het kort verslag in het kerkblad "The Messenger" een verzoek besproken van de kerkeraad van St. Thomas om als Classis uit te spreken, dat het niet gewenst is, dat T.V.-bezitters in aanmerking komen voor candidaat-stelling tot de kerkelijke ambten.

Hoewel de Classis sterk overtuigd is van de gevaren die de T.V. biedt en daarom daartegen ook met alle kracht wil waarschuwen is zij toch van oordeel, dat het niet op haar weg ligt te komen tot een uitspraak, als bedoeld door St. Thomas. De classis neemt, aldus het verslag, deze instructie dan ook niet over, maar wel wil zij de ambsdragers op het hart binden liefdevol te waarschuwen tegen het misbruik van al de uitvindingen die meestal in handen van de wereld zijn.

CROSSWORD ANSWER

S	C	O	T	S	■	C	O	L	O	N
T	O	R	I	I	■	O	S	A	G	E
O	N	C	E	■	I	M	■	P	E	A
I	V	■	D	U	M	P	■	S	E	T
C	I	T	■	S	P	O	T	■	■	■
I	N	A	S	■	U	S	A	G	E	S
S	C	U	T	T	L	E	B	U	T	T
M	E	T	E	R	S	■	U	N	C	O
■	■	■	M	O	I	L	■	S	E	W
A	R	S	■	O	V	I	D	■	T	A
R	I	P	■	P	E	■	A	N	E	W
A	D	A	G	E	■	A	M	A	R	A
S	E	N	O	R	■	P	A	N	A	Y

ANDRYI & SZCZEPAN

Mortgages arranged, bought and sold

1.

Andryi en Szczepan zijn zwagers; Ukrainers. Andryi is een gepassioneerd mens en vertelt al binnen de eerste vijf minuten dat er gevochten moet worden. Tegen wie? Tegen de Russen. Voor de onafhankelijkheid van de Ukrainers. 40 millioen Ukrainers.

Het klinkt wat archaisch. Vijftien, twintig jaar geleden zou iedereen instemmend en begrijpend met het hoofd hebben geknikt. Maar nu lijkt een man als Andryi helemaal verouderd. De wereldgeschiedenis is nu een zo snel voortschietende rivier dat het zinloos lijkt om nog naar verloren voorwerpen te vissen. Wat in de maalstroom terecht komt is weg.

Of niet?

Szczepan is een rustiger man. Maar hij heeft dan ook zijn vrouw en kinderen hier. Andryi schrijft al jaren lang vergeefse brieven voor de overkomst van zijn vrouw.

De band tussen de zwagers is hecht en sterk. Ze werken hard en ze leven zuinig en ze doen in huisjes. In huisjes en hypotheken. Dat is te zeggen: in hun vrije tijd. Overdag staan ze in de fabriek. En 's avonds spellen ze de krant uit, op zoek naar advertenties van hun gading. Of ze adverteren zelf en dan zitten ze geduldig bij de telefoon, als een visser bij zijn hengel.

Ze kopen huisjes voor contant geld en ze verkopen die huisjes dan weer voor een laag down-payment plus een of twee hypotheken. En die hypotheken verkopen ze dan weer. Met meer of minder discount. Want zulke hypotheken zijn gewoonlijk minder waard dan het nominale bedrag. Vooral de tweede hypotheken. Daar zullen ze soms wel 40 a 50% op moeten laten vallen. Dan ziet de rekensom er aldus uit, dat ze hun handeltje begonnen met een aankoop van b.v. $7000 contant, een verkoop sloten voor $1000 cash plus een 1st mortgage van $5000 en een 2nd mortgage van $4000, tesamen $10.000. Op papier een hele winst. Maar nu moeten ze hun handelsgeld terug hebben en ze gaan dus de hypotheken verkopen. Voor de eerste krijgen ze, zeg $4500 (verlies 10%) en voor de tweede $2000 (verlies 50%). De winst is uiteindelijk nog maar $500.

Hebben ze dan zoveel geld? 7000 Canadese dollars contant (voor die aankoop) is een heel bedrag. Och, misschien niet. Waarschijnlijk sloten ze de koop pas, na zich ervan overtuigd te hebben dat ze op het huisje in elk geval die eerste hypotheek zouden kunnen krijgen. Die hebben ze dus niet zelf gefinancieerd, daar hebben ze hun vaste relaties voor. Aan die relatie hebben ze de eerste hypotheek ad $5000 gegeven, ze kregen er $4500 voor betaald en ze moesten zelf slechts de resterende $2500 suppleren. Dan wordt de rekensom aldus: ingelegd $2500, terug ontvangen $1000 cash plus een 2de mortgage van $4000, verkocht voor $2000, uiteindelijke opbrengst $3000.

RECHT EN KROM IN CANADA

*

Vragen over de in deze rubriek behandelde onderwerpen aan Mr. L. Verbeek, 121 Evelyn Crescent, Toronto 9. Antwoorden uitsluitend via deze rubriek.

Typerend voor het Canada van vandaag, is dit soort handel. De handel, vooral, in de hypotheken. De waardering, waardebepaling, van een hypotheek. Interessant om eens nader onder de loupe te nemen. Maar hard, erg hard, als U er in de practijk mee te maken krijgt . . . .

HOE WERKT DIE MACHINERIE EIGENLIJK?

Kijkt U eerst eens naar de andere zijde van de toonbank. De voor-zijde. De kant, waar de "vraag" op de huizenmarkt vandaan komt.

A wil een huis kopen. Hij wil kopen het huis van B en B wil daarvoor ontvangen $10.000. Dat stemt, zullen we aannemen, ongeveer overeen met de marktwaarde van dat huis op dat ogenblik.

Indien A beschikt over $10.000 in contanten kan de koop worden gesloten tegen de prijs die B zich voorstelt. Beschikt A niet over zoveel geld, dan kan een eerste hypotheek uitkomst brengen. A of B kunnen zich wenden tot bona fide instellingen (b.v. levensverzekeringmaatschappijen, banken, trustcompanies) of personen en vragen om een hypotheek. De toekomstige geldgever zal het huis laten taxeren en hij zal het bedrag noemen dat hij bereid is uit te lenen. Dat bedrag zal niet meer dan 40, hoogstens 50% vormen van de getaxeerde waarde. Want de voorzichtige geldbelegger houdt rekening met vele dingen, en niet in het minst met de waardeschommelingen in de loop van de jaren. Gaan de prijzen van de huizen naar beneden, dan moet de hypotheek toch voldoende gedekt zijn.

In ons geval dus: geen eerste hypotheek voor meer dan, zeg, $5000. Heeft A de resterende $5000? Neen, hij beschikt slechts over $2000. Partijen kunnen dus alleen tot elkaar komen als B bereid is een tweede hypotheek terug te nemen voor $3000. Hij ontvangt dan: in contanten $5000 (van de eerste hypotheekgever) plus $2000 (downpayment) benevens een tweede hypotheek ad $3000.

Nu kunnen er twee dingen gebeuren. Het kan zijn, dat A genoegen neemt met deze oplossing, en zegt: accoord, ik ben wel bereid om $3000 in een tweede hypotheek te laten "zitten", ik heb dat geld toch niet direct nodig en het lijkt me wel een goede belegging, b.v. omdat B mij een betrouwbaar en credietwaardig mens lijkt. Dan blijft de prijs $10.000 en B verkrijgt het huis tegen de normale waarde.

Het kan ook zijn, dat B *niet* met deze oplossing tevreden is en dat hij zegt: die tweede hypotheek, die ik goedschiks—kwaadschiks terug moet nemen, is niet volwaardig. De dekking is niet voldoende om toekomstige waardeschommelingen op te vangen. Ik loop dus een abnormaal risico en dat moet vergoed worden.

Als het dan per se tot een tweede hypotheek moet komen, dan wens ik een tweede hypotheek, niet voor $3000 maar voor $4000. Daarmede stijgt de koopprijs van $10.000 tot $11.000.

Of B zegt: ik heb het geld allemaal in contanten nodig. Ik zal die tweede hypotheek dus moeten verkopen. Dan zal ik een verlies moeten nemen, want niemand wil een tweede hypotheek overnemen tegen de volle waarde. En hij komt tot het zelfde resultaat.

Het is waar: Elke 2nd mortgage is van nature onvolwaardig.

De verkoop ervan gaat altijd gepaard met een verlies. Hoe groot dat verlies is, hangt af van diverse factoren. De conditie van het huis, de bouwconstructie. Een stenen huis behoudt langer zijn waarde dan een houten huis. Voorts: de "equity" die de eigenaar in het huis heeft. D.w.z. zijn eigen aandeel in de financiering. In ons geval $2000. Hoe minder equity er in een huis is, des te meer kans lopen de hypotheekhouders, dat de eigenaar in moeilijke tijden het huis eenvoudig aan zijn lot zal overlaten om met de noorderzon te vertrekken.

Zodra de verkoopwaarde van het huis zakt beneden het bedrag van de gezamenlijke hypotheken zal de eigenaar het gevoel krijgen dat hij geen belang meer heeft bij het huis, dat hij er geen aandeel meer in heeft en dat het voor hem alleen maar een schuldenlast betekent. Hij zal dan misschien iets gaan huren, liever dan zware lasten te blijven betalen in een wellicht bodemloze put.

De transactie tussen A en B leidt dus naar een tweesprong: of het blijft $10.000 (2nd mortgage $3000) of het wordt $11.000 (2nd mortgage $4000).

Gewoonlijk zal het worden: $11.000 en $4000. En hier hebben we de oorsprong van de beruchte "bonus".

L. Verbeek

DE BETEKENIS VAN WEEKBLADEN IN CANADA

Een eeuw geleden kon men een traditionele figuur tegenkomen in de dorpen op de grens van de Canadese beschaving. Het was de toekomstige uitgever, die beladen met lettermateriaal en andere drukkersbenodigdheden in het dorp aankwam.

De zwaardere artikelen, zoals de drukpers, werden misschien per stoomboot vervoerd, maar de redacteur en uitgever bracht dikwijls zelf zijn kist met letters mee, die hem in staat moesten stellen een met de hand gedrukt weekblad uit te geven in het dorp of gehucht van zijn keuze.

Zijn komst werd algemeen beschouwd als een teken dat de beschaving het "frontier" dorp bereikt had. Hij was een geletterd man, wat velen van de eerste pioniers niet waren. Toch voelde menigeen dat het grootste gemis in het pioniersbestaan was dat zij buiten het bereik van kranten waren — dat zij geen mogelijkheden tot contact met de buitenwereld hadden behalve persoonlijke brieven en een enkele reizende verkoper.

Evenals tegenwoordig, was ook toen de redacteur van een weekblad een belangrijke figuur in zijn gemeenschap. Het kwam meermalen voor de weekbladen niet op tijd verschenen omdat hun drukkerswerktuigen in het ongerede raakten. Hun lezers wachtten echter tot de volgende week, of tot wanneer de krant ook weer zou verschijnen.

Voor buitenposten betekende de krant een forum. Hun in de krant gepubliceerde brieven werden door buren gelezen die zij slechts één of twee keer per jaar konden opzoeken omdat reizen zo moeilijk was. Het pioniersweekblad nam dijkwijls de plaats in die de telefoon tegenwoordig bekleedt.

Redacteuren van weekbladen hebben een belangrijk aandeel gehad in de groei van Canada. In Oost Canada bewerkstelligde de weekblad-redacteur Joseph Howe, door zijn aanvallen op de vriendjespolitiek van de regering die gerechtelijke vervolging wegens smaadschrift tengevolge had, een belangrijke stap vooruit naar een vrije pers in Canada.

In West Canada vond een jonge man genaamd Smith — eveneens een weekblad-redacteur — zijn naam niet groots genoeg, en dus veranderde hij deze in "Amor de Cosmos". Zo werd hij als "minnaar van de wereld" een vertegenwoordiger van de gevoelens en gedachten van de gemeenschap, in die mate dat hij een van de beslissende factoren vormde in British Columbia's toetreding tot Canada; en hij diende deze nieuwe provincie als Premier.

George Brown was een weekblad-redacteur die later zijn krant — de Toronto Globe — tot de invloedrijkste krant in Canada maakte, terwijl hij niet alleen Prime Minister van de toenmalige United Province of Canada werd, maar tevens daadwerkelijk bijdroeg tot de totstandkoming van de Confederatie.

Naast al de nieuwe communicatie- en ontspanningsmiddelen — behouden de weekbladen hun plaats in de gemeenschap. Als bewijs diene het feit dat er op 't ogenblik meer weekbladen gelezen worden — meer dan 1200, in 30 verschillende talen — dan er ooit in Canada's geschiedenis zijn uitgegeven.

GROTE CANADEZEN

SIR JOHN A. MACDONALD

(Can. Scene) — Elke lijst van grote Canadezen begint altijd met dezelfde naam. Met elke generaties krijgt deze naam van Sir John A. Macdonald echter meer luister. Hij was Canada's eerste premier en meer dan iemand anders betrokken bij de geboorte van Canada als zelfstandige natie.

Sir John A. zoals hij vaak genoemd wordt, was een immigrant. Hij werd in 1815 in Schotland geboren en kwam vijf jaar later met zijn ouders naar Canada. Het gezin vestigde zich te Kingston in Ontario, dat in die dagen een van de belangrijkste centra in de jonge kolonie was. Zijn familie was arm. De jonge John verdiende alles wat hij ooit bezat.

Zijn lagere school opleiding duurde vijf jaar, waarna hij naar een advocatenkantoor ging om voor advocaat opgeleid te worden. Op 21-jarige leeftijd opende hij in 1836 in zijn woonplaats Kingston een advocatenkantoor. Hij had onmiddellijk succes zowel voor de rechtbanken als op het gebied van handelsrecht en trok verscheidene belangrijke cliënten aan: Ook werd hij vroeg in zijn leven aangetrokken tot de politiek.

Reeds bij zijn eerste poging in 1844 werd hij gekozen — hij was toen 29 jaar — en drie jaar later werd hij benoemd voor een kabinetspost. In het begin had hij geen opzienbarende loopbaan maar hij bouwde gestadig zijn voorraad kennis van het Canadese leven en de Canadese politiek op. Niemand anders heeft waarschijnlijk dermate de geheimen der politiek beheerst.

In 1855 werd hij Procureur-Generaal voor "Canada West". Dit waren woelige tijden en geen regering was zeker van een meerderheid in het Parlement dat bestond uit Canada East (Quebec) dat sterk Frans was en Canada West (Ontario), dat sterk Engels was.

John A. Macdonald werd in 1857 eerste minister in het Canada van voor de Confederatie. Zijn regering, die een coalitie was met de Frans-Canadese krachten onder leiding van Georges Etienne Cartier, hield het ongeveer een jaar vol. Zijn opvolger George Brown, die aan het hoofd stond van een groep ontevreden boeren, bleef slechts 48 uur aan het bewind.

De Macdonald-Cartier regering kwam weer in het zadel en hield zich wankel staande gedurende de volgende vijf jaar totdat ze bij de poging om Canada's defensie te versterken de nederlaag leed.

Gedurende die jaren begonnen alle waarnemers der Canadese politiek steeds meer in te zien, dat er iets gedaan moest worden om uit de impasse tussen de twee helften van Canada — Oost en West Canada — te komen. Het voor de hand liggende alternatief was een grotere unie van al de Noord Amerikaanse koloniën, waartoe in die tijd Newfoundland, Nova Scotia, New Brunswick, Prince Edward Island, British Columbia en Oost- en West Canada behoorden.

Macdonald was een van de laatsten die werd overtuigd, maar toen de idee hem eenmaal gegrepen had, achtervolgde hij het met de ijver van een zeloot. Men riep een conferentie bijeen te Charlottetown in Prince Edward Island, aanvankelijk met het doel om uitsluitend de problemen van de Atlantische Provincies te bespreken en de mogelijkheid van een unie van deze vier koloniën te bestuderen.

Gedelegeerden uit Oost en West Canada nodigden zichzelf voor deze conferentie uit en Macdonald nam onmiddellijk de leiding bij de discussies. Deze conferentie werd gevolgd door die van Quebec, waar men na lang debatteren tot overeenstemming kwam over de voorwaarden voor Confederatie. Macdonald was weer de dominerende figuur.

Uit deze conferenties groeide de British North America Act, die met haar vele amendementen, nog steeds de grondslag vormt van Canada's geschreven constitutie. Op 1 Juli 1867 kwam er een verenigd Canada van vier provincies tot stand. Het was logisch dat Macdonald de eerste Premier werd.

De eerste generatie "Canadezen" kende zelf niet veel anders dan Sir John A's regering. Deze bekwame politicus had al zijn vaardigheid nodig om het jonge land bijeen te houden. Nova Scotia trachtte zich af te scheiden, maar hij haalde het over om dit niet te doen. Binnen enkele jaren voegde hij Prince Edward Island, British Columbia en de grote westelijke territoria aan de jonge natie toe. Aan elk hiervan is een geschiedenis verbonden, maar het was vooral de toetreding van British Columbia die van invloed was op zijn enige grote politieke nederlaag.

British Columbia eiste een transcontinentale spoorweg als prijs voor haar handtekening. De Canadian Pacific Railway werd opgericht voor het bouwen van deze spoorlijn. In die dagen behoorden spoorwegen tot de politiek. Het jonge land had spoorwegen nodig om te kunnen groeien en de spoorwegen hadden geld nodig voor de aanleg van hun lijnen.

Bij de verkiezing van 1872 waren Sir John A. en zijn Franse leider Sir George Cartier zo onvoorzichtig om papieren met betrekking tot bijdragen tot de verkiezingscampagne van de Pacific Railway in andere handen te laten. Deze papieren vielen de Liberalen in handen en het volgende jaar leed de Macdonald regering een vernietigende nederlaag in het Parlement over de kwestie van de z.g. Pacific Scandal.

Gedurende de rest van de zitting bleef Macdonald buiten de regering, maar bij de volgende verkiezing keerde hij met een goede meerderheid terug. Gedurende de rest van zijn leven — 13 jaar — bleef hij eerste minister. Hij stelde een Nationale Politiek op, die de Canadese industrie beschermde tegen invoer uit alle andere landen, hoewel hij voorkeurtarieven invoerde voor Britse goederen.

Sir John A. was een man die veel dronk en intensief leefde en die zichzelf nooit beter vond dan de mensen die op hem stemden. In zijn gezinsleven had hij een reeks tegenslagen, zoals het vroegtijdige verlies van zijn vrouw en de dood van een lievelingskind en daardoor wijdde hij alles wat hij had aan zijn politieke loopbaan.

Toch was hij een zeer gevoelig mens. Tegenwoordig zou men zijn redevoeringen tot de slechste welsprekendheid rekenen, maar men aanvaardde ze en de Canadezen van die dagen applaudiseerden er voor en luisterden er aandachtig naar. Een typisch voorbeeld van zijn gevoeligheid en welsprekendheid waarmee zijn naam, zolang als er Canadese geschiedenis zal zijn, verbonden zal zijn is zijn redevoering tijdens zijn laatste verkiezingscampagne in 1891.

"Ik ben geboren als Brits onderdaan en als Brits onderdaan zal ik sterven", zei hij. Zijn door en door Brits gehoor luisterde en stemde voor hem, maar drie maanden later stierf hij.

Met hem verdween het pionierstijdvak van de Canadese politiek. Er is sinds Macdonald nooit meer iemand geweest die zo thuis was in alle aspecten van de Canadese politiek en ze zo beheerste. Het duurde 20 jaar voordat zijn partij er in slaagde een andere leider te vinden die bijna zijn plaats innam.

U spreekt met Saskia . . .

In de rubriek "ONDER DE SCHEMERLAMP" heeft Saskia nu al verscheiden keer een rustig en vertrouwelijk praatje gehouden, van vrouw tot vrouw over allerlei belangrijke zaken in het emigrantenleven, die door geen man op zo'n fijne en gevoelige manier besproken kunnen worden. Wij hebben uit de vele reacties ook wel de overtuiging gekregen, dat Saskia in vele huizen een geziene gast is.

Voor Saskia zelf is dit geregeld gesprek ook een genoegen. Maar omdat zij zelf ook emigrantenvrouw en moeder is, valt het voor haar vaak niet mee om een gesprek te blijven voeren, dat helemaal van een kant moet komen. Af en toe komt er wel eens een klein briefje of een opmerking over iets dat ze gezegd heeft, maar het initiatief wordt geheel aan haar overgelaten. Nu wilde zij zo graag, dat onze lezeressen ook aan het gesprek gingen deelnemen door vragen te stellen of om de behandeling van bepaalde onderwerpen in deze rubriek te verzoeken. Dat zou het werk voor haar niet alleen gemakkelijker, maar ook gezelliger maken. En ze heeft de redactie van Calvinist-Contact gevraagd, dit verzoek van haar aan de lezeressen door te geven, hetgeen wij hierbij gaarne doen. Lezeressen, neemt aan het gesprek deel en ga eens even bij Saskia zitten, "onder de schemerlamp".

NEDERLANDS ECONOMIE

INPOLDERING VOORMALIGE ZUIDERZEE

Oostelijk Flevoland (in de voormalige Zuiderzee), die een oppervlakte heeft van 54.000 ha, vordert gestadig. Thans zijn 6000 ha van de polder van greppels voorzien en ontwaterd. Dit jaar zullen daar nog 2000 ha aan worden toegevoegd. Er werd 5 km weg aangelegd. Van een oppervlakte van 2000 ha werden reeds verschillende gewassen (tarwe, gerst en koolzaad) geoogst. 200 ha zandgrond werden met bos beplant. Nadat, om verstuiving tegen te gaan, verleden jaar 8000 ha met rietzaad werden beplant, werd in het voorjaar van 1958 rietzaad uitgestrooid (met helicopters) over een oppervlakte van 30.000 ha. Circa 400 man zijn thans in de nieuwe polder werkzaam.

Oostelijk Flevoland is de derde grote polder, na de reeds in cultuur gebrachte Wieringermeerpolder (20.000 ha) en de Noordoostpolder (48.000 ha), in het gebied van de voormalige Zuiderzee. Verwacht wordt, dat de bedijking van de vierde polder, de Markerwaard (54.000 ha), in 1968 gereed zal zijn en die van de laatste polder, Westelijk Flevoland (45.000 ha), omstreeks 1977.

Chrysler vestigt bedrijf in Nederland

De Amerikaanse Chrysler Corporation nam met ingang van 1 Oktober 1958 te Rotterdam de fabriek van de N.V. Nederlandse Kaiser-Frazer Fabrieken over, alwaar thans verschillende typen Chrysler automobielen en enkele modellen van de Franse Simca fabriek worden geassembleerd.

Het gehele personeel van de Kaiser-Frazer Fabrieken, circa 400 man, werd overgenomen. De productiecapaciteit zal in de aanvang circa 10.000 automobielen per jaar bedragen. Het ligt in de bedoeling van de directie van de Chrysler fabriek het bedrijf te Rotterdam uit te breiden.

Nederlandse scheepvaart op nieuwe lijnen

De N.V. Koninklijke Paketvaart-Maatschappij (K.P.M.) te Amsterdam, die tot het eind van 1957 scheepvaartlijnen exploiteerde tussen de eilanden van de Indonesische archipel onderling en tussen Indonesië en de omringende gebieden in het Verre Oosten, opende een nieuwe zeswekelijkse dienst tussen de Perzische Golf enerzijds en Oost-Afrika anderzijds. De vaste aanloophavens zijn voorlopig aan de Perzische Golf: Basrah, Khorramshahr, Abadan en Bahrein en aan de Oost-Afrikaanse kust: Mombasa.

Op een eerder tijdstip werden dor de K.P.M. reeds de aandelen overgenomen van Oranje Lijn N.V., die diensten exploiteert van Europa naar Canada en de Verenigde Staten, o.a. naar de havensteden aan de Grote Meren.

De N.V. Stoomvaart Maatschappij "Nederland" (S.M.N.) en de Koninklijke Rotterdamse Lloyd N.V. zullen een nieuwe dienst openen van Hamburg, Bremen, Amsterdam, Rotterdam en Antwerpen naar Malakka, Singapore, Bangkok en de Philippijnen.

De schepen van deze rederijen nemen sedert jaren deel aan het verkeer tussen Amsterdam/Rotterdam en de havens in de federatie van Malakka en Singapore, zodat de uitbreiding, voor wat betreft de Nederlandse havens, in de eerste plaats gevonden wordt in de nieuwe bestemmingen Bangkok en de Philippijnen. Wat de buitenlandse havens betreft, geldt de uitbreiding echter zowel de laatstgenoemde bestemmingen alsook Malakka en Singapore.

In thuiskomende richting zullen de maatschappijen eveneens regelmatige afscheepmogelijkheden bieden van de Philippijnen, Bangkok, Malakka en Singapore naar havens in de Middellandse Zee en op het continent van Europa.

De S.M.N. en de Rotterdamse Lloyd zetten de normale diensten op Indonesië, zoals deze tot nu toe plaats vonden, ononderbroken voort.

TIJDSCHRIFT VAN AMERIKAANSE OLIEMAATSCHAPPIJ WORDT IN NEDERLAND GEDRUKT

De California Texas Corporation (Caltex) te New York ging er toe over haar internationale tijdschrift "Oil, lifestream of progress" te laten drukken bij Joh. Enschedé en Zonen, Grafische Inrichting N.V. te Haarlem.

Tot dusver werd dit tijdschrift in de Verenigde Staten gedrukt.

Dick and John go Overseas

by Rita van Westenbrugge

12

The clock on the church tower shows they have been watching the blacksmith for almost half an hour. Uncle Hank has to wait a long time for his cigarettes. Albert Jan goes to pick them up in the store, and the boys rush back to the hayfield. Nobody there! The men must have gone to the farm to help store the hay in the hayloft. The boys are disappointed, but Albert Jan says: "Come on, we'll go home, too. Let's race." He goes ahead. John follows, and Dick brings up the rear. By now it is not so hard anymore to make the front wheel stick to the middle of the road. Oh dear, there comes the baker! He rides a bike with a big, wide basket carrier fastened over the front wheel. It is loaded with loaves and buns and cookies, so it swings a little from one side to the other. The baker rides slowly, and passes Albert Jan with a wide grin and a happy "Good morning". He passes John, schouting: "Hello there, Canadian". He is going to pass Dick, who sticks to the right as far as possible. But then — the baker's front wheel hits a stone. The big basket pushes Dick out of balance, and the next thing he knows he rolls down the bank, bike and all, and — splash — into the canal! It's not deep enough to make the water go over his head, but for a moment he does not know what's up or down. He struggles out of the water weeds, and hangs on to the bank with one hand. The other grabs the saddle of his bike, and there he stands. What a sight he must be! Dick does not know whether he should laugh or cry. There is the baker, sliding quickly down the bank. "Still alive? Come on, I'll pull you out. It was my fault, my basket pushed you aside". Dick stumbles on the bank. The baker pulls his bike out, too. Black muddy streams run down Dick's whole body. Usually he likes swimming, but this dip — no, thanks!

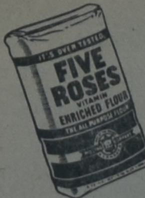
The baker tries to make Dick's bike work again. One of the pedals is stuck, but with a few powerful jerks the baker pulls it back into shape.

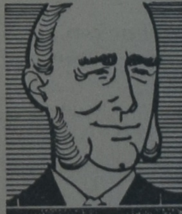
Where are John and Albert Jan? Look, there they come. They must have missed Dick on arriving at the farm. Albert Jan starts to laugh as soon as he sees Dick. The baker says: "Here's a fat pike I reeled in a moment ago. But I must say I pushed him in myself. Here, how many people are at your place right now?" Albert Jan counts. "Twelve", he says. The baker gets a big paper bag out of his carrier, and fills it up with raisinbuns. "Take it along. No charge today; just to make up with the family. Bye!". And off he goes, whistling happily. The boys ride home. Albert Jan and John chant: "A pike, a pike, we caught a big fat pike", and go straight to the washroom, next to the stable. But of course grandmother and mom and auntie Ann all have to know what happened, and there's a great confusion of anxious questions. The boys don't think it so serious, though. They help Dick to scrub the last bit of duckweed out of his hair and ears, and half an hour later the whole family enjoys coffee and raisin buns. "Boy," says uncle Hank, "I wish somebody would crash into that baker every day. Those raisin buns are very good, don't you think, Dick?" And what can Dick do but laugh with the crowd? At least, this is something worth to be put into his scrapbook: The Dive At Baker's Point!

(To be continued.)

Protestantisme Satan's werk ?

De opkomst van het protestantisme in Zuid Amerika is opmerkelijk. Regelmatig verschijnen berichten in de kerkelijke bladen over botsingen, verdrukkingen (Colombia) en overwinningen. De Rooms Katholieke kerk kan niet langer volhouden, dat geheel Zuid Amerika Rooms is; doch de ontwikkeling van het Protestantisme wordt met allerlei middelen tegengestaan.

Ds. A. W. Wymenga van Curaçao trof het volgende artikel aan in het R.K. blaadje "Se Apostol" (Wees Apostel), dat wij hier vertaald laten volgen:

"Zeg kruisvaarder, weet je wel, dat het protestantisme bezig is ons vaderland te ruïneren? Deze valse godsdienst heeft zoveel bekeerlingen, dat zij, die zich ware katholieken noemen, er kennelijk onthutst van zijn. Maar wat deze laatsten missen is enerzijds voldoende energie om het kwaad tot stand te brengen, anderzijds willen zij dit wel en doen zij ook wel wat, maar lukt het hun niet om de opmars te sluiten.

Waarom, zo zul je jezelf afvragen, neemt een godsdienst zo toe, welke toch een vijand van Christus is? Wel, juist omdat zij het werk van satan is.

Het kwaad verbreidt zich sneller dan het goed en de mens is vanaf zijn jeugd tot het kwade geneigd. Bovendien worden de aanhangers van satan niet moe in het uitdenken van propagandamiddelen en werken zij met zulk een ijver dat koude noch hitte, honger noch ontberingen van welke aard ook voor hen een beletsel betekenen om overal hun duivelse leerstellingen uit te zaaien.

Mij is een merkwaardig geval bekend. In Campeche, een dorp dicht bij Barranquilla, is geen licht en geen water. De mensen daar leven in zeer bescheiden omstandigheden, zijn arm en eenvoudig, zodat het bepaald niet anntrekkelijk is om daar te wonen. Sinds drie jaar geef ik daar catechetisch onderwijs en ofschoon ik in elk opzicht vooruitgang constateer, want ik kan op de hulp rekenen van een bijzonder ijverig priester die elke zondagmiddag wijdt aan zielszorg, ben ik toch op een verschrikkelijke hindernis gestuit, namelijk een buitenlandse jong en van sympathiek uiterlijk gediplomeerd verpleegster die daar aan één stuk door arbeidt. Zij leeft in een krot en heeft, voorzover mij bekend, aan het nodigste gebrek, alhoewel haar dominee haar een goed salaris uitbetaalt. Zij doet huisbezoeken, biedt haar diensten aan, verkoopt geneesmiddelen bijna voor noppes, houdt 's zondags kerkdienst en weet van geen ophouden, ofschoon eens haar alles bij de handen zal afbreken. Haar bedrijvigheid en vernuft zijn dusdanig, dat zij op het idee kwam om aan deze onwetende lieden een bioscoopvoorstelling te geven, waarbij zij zich bedient van een autoaccu en één van de recente films had tot titel:

Het leven van Luther, de stichter van het Protestantisme.

Stel je nu eens voor kruisvaarder, hoe groot mijn innerlijke smart moet zijn als ik elke week opnieuw het werk verstoord zie, dat ik in stand probeer te houden.

Maar je begrijpt, dat één dag werken niet op kan tegen een hele week werken. Bovendien vindt hier het spreekwoord weer toepassing dat zegt: "je moet huilen met de wolven in het bos". Die kustbewoners zijn namelijk nogal tuk op vermaak en wat zij door de week ontvangen kán ik hun eenvoudig niet verschaffen in dat korte poosje, dat ik 's zondags bij hen ben. In de eerste plaats moet ik er 33 km voor reizen, en verder heb ik mijn werk te doen: de biecht voorbereiden, catechisatie, de dochters van Maria opleiden, de armenapotheek waarnemen, etc.

Je kunt dus wel zien, hoe satan zijn volgelingen meehelpt en hoe hij hun werkzame middelen ingeeft.

Help jij ons nu ook, met je gebeden, en offers om meer apostelen te krijgen opdat terzelfder tijd, dat dit kwaad zich uitzaait, over dit kwade zaad het goede moge vallen en moge God het zo maken, dat daar dubbele oogst van overblijve, welke zijn hemelse graanschuren zal vullen."

Ds. Wymenga voegde hieraan o.m. toe: "Beter dan welke van protestantse zijde gepubliceerde statistiek ook, getuigt dit bericht van de snelle toename van het protestantisme in Colombia en tussen de regels door kan men ook enkele der oorzaken vernemen, waarom de katholieke kerk zo weinig vat heeft op vele katholieken in dit katholieke land. Zoals: een schromelijk tekort aan priesters, een verregaande verwaarlozing van de sociale omstandigheden, waaronder honderdduizenden leven, ondanks vier eeuwen katholicisme.

Mensen bestaan nu eenmaal niet alleen uit zielen, maar uit ziel en lichaam.

En een kerk, die het lichaam en de lichaamsbehoefte harer leden veronachtzaamt door de sociale boodschap van onze Heer Jezus Christus te verzwijgen, moet zich niet verbazen dat de harten zich openen voor de boodschap van één die het volle heil van Christus verkondigt."

ON YOUR WAY

JESUS OUR SURETY

... was Jesus made a surety of a better testament.
Hebr. 7 : 22.

Not so lang ago I read that very often a believer lives in a hut of doubt while he could dwell in the palace of faith.

Why? Isn't God's word sure enough?

Look at our text!

Jesus is made a surety of a better testament.

Not a surety of God for us.

But a surety of us for God.

Because of Jesus' stepping in for man, God can be sure that He will receive what He may ask from man. We are His debtors. But we have nothing to pay with. We stand before God with empty hands.

That would mean eternal condemnation.

But Christ payed the debt!

And made us free!

Because He is made our surety.

God the Father appointed Him as such.

For He so loved the world, that He gave His only begotten Son.

Do you enjoy this knowledge?

Do you know, who can appreciate the work of a surety?

Not he, who is "rich" and can pay himself. He doesn't care for a surety!

But he, who has to pay but does not possess a penny!

In a material sense, many of us immigrants have experienced this situation. How glad we were, when a good friend helped us out!

And how thankful!

In a spiritual sense this holds, too!

Then only I can appreciate the work of the Godgiven Surety, if I know myself as a "penniless" debtor to God.

Then, and only then, I will be filled with feeling of gratitude to such a Surety.

Then I want to express my thankfulness; I want to do something for Him, too.

Is the complaint that there is no manifestation of this thankfulness in the lives of so many the consequence of this lack of "poverty"?

For the true believer the fact that Jesus was made a surety of a better testament is his only comfort in life and death, because by His "It is finished" there is no condemnation for them which are in Christ Jesus!

Aris Haalboom.

Onze beste wensen aan het bruidspaar

In de kleine en tamelijk geïsoleerde groep Nederlandse immigranten te Prince George, B.C. was het een feestelijke gebeurtenis dat Henry Luinenburg in Mei van dit jaar in het huwelijk trad met de kersvers uit Nederland gearriveerde Lenie Kwaadsteniet. Rev. G. Van Laar, Home Missionary van de Chr. Ref. Church verrichtte de huwelijksplechtigheid. Het jonge jaar vestigde zich in Prince George.

De K.L.M. in de nieuws

BELASTINGVRIJE AUTO'S OP SCHIPHOL

Als eerste in Europa sloten de K.L.M. en de Amerikaanse Shipside company (Car Delivery Service Throughout Europe) enerzijds en de Luchthaven Schiphol anderzijds een overeenkomst, waardoor reizigers, die afkomstig zijn uit landen buiten Europa en per vliegtuig van de K.L.M. op de Nederlandse luchthaven Schiphol arriveren, aldaar nieuwe automobielen kunnen kopen, die vrij zijn van belasting en rechten.

De documenten, die bij de automobielen behoren, worden op een voordelige wijze verstrekt en kunnen binnen zeer korte tijd na aankomst van de passagiers aan hen worden afgegeven.

Op de luchthaven zal een toonzaal voor automobielen worden ingericht.

NIEUWE LUCHTROUTE OVER DE NOORDPOOL

Op Zaterdag 1 November 1958 zal de K.L.M. de eerste officiële vlucht maken van Amsterdam over de Noordpool naar Tokio in Japan en vandaar naar Biak in Nederlands Nieuw-Guinea.

Op de nieuwe route zal worden gevlogen met Douglas DC-7C vliegtuigen, die met radar zijn uitgerust. De reistijd tussen Amsterdam en Tokio bedraagt 31 uur en 35 minuten en van Tokio naar Biak 19 uur en 15 minuten. T.o.v. de reisduur op de zuidelijke route via Karachi en Bangkok wordt een tijdsbesparing van 30% verkregen.

Er zijn 35 plaatsen in de toeristenklasse, 18 "SleepAir"-plaatsen en 4 bedden op elke vlucht beschikbaar.

In Anchorage op Alaska, zal een tussenlanding worden gemaakt. De nieuwe route heeft een lengte van ongeveer 14.500km; de route via Karachi en Bangkok is 17.000 km lang.

Verdien een boek . . .

Geef een boek als geschenk

Het kost U niets om in het bezit te komen van een aantal mooie en goede boeken. U behoeft alleen het gesprek op Calvinist-Contact te brengen, als U op bezoek bent bij familie of vrienden, die dit blad nog niet lezen. De rest is niet moeilijk, nu ons blad steeds actueler en aantrekkelijker gaat worden.

Voor elke abonne, die U op die manier aanbrengt, kunt U uit onderstaande lijst een boek als premie kiezen. De enige bepaling is, dat U tegelijk met de opgave van het nieuwe abonnement het abonnementsgeld van $ 4.00 opstuurt. Maak gebruik van het gemakkelijke formulier op de achterpagina van dit blad.

Onze lijst van Premieboeken

voor het aanbrengen van één nieuwe abonné voor "Calvinist-Contact"

S. P. Akkerman,	Zand en Klei
M. Apperloo,	Markus Ketsebol
M. Apperloo.	De laatste tocht
L. H. Stronkhorst,	Kinderen der Mensen
A. M. Briggs,	Het is mijn broeder
Jouke Brouwer,	De nieuwe Aarde
J. Van Doorne,	Het kind Hans
Jo Van Dorp-Ypma,	De vrijgezelle ouderling
Jo Van Dorp-Ypma,	Domine in Laodicea
M. E. 't Hart	Woningruil
Henk Krijger,	De witte duiven
P. Terpstra,	De kleine Residentie
J. Visser—Roosendaal.	In 't laatste kwartier
Marjorie Buckingham	Broad is the way (Meisjesboek)
Rie Van Rossum	De kloof zonder brug
P. Terpstra	De einder is te ver
G. Van Bokhorst	Een veelbewogen jaar (Jongensboek)
Dr. A. De Bondt	De Satan
Jo Kalmijn—Spierenburg	Moeder vertelt
—	Moeder vertelt verder
Aart Romijn	De Achtergrond
M. A. M. Renes—Boldingh	Het Licht wint (Kerstverhalen)

Voor 2 abonnees:

Arjen Miedema	Gesprekken met Gabriel
Ds J. J. Buskes Jr.	De komst van het Koninkrijk (Bijbels Dagboek)
Ds G. Lugtigheid e.a.	Gebonden Schoven (Bijbels Dagboek)
Dr Elsa Pereira d'Oliveira	Hygiëne van de vrouw
Dr A. C. Drogendijk	Man en vrouw voor en in het huwelijk
Prof. Dr J. Waterink	Brieven aan jonge mensen

Voor 4 abonnees:

Dr W. M. Kuseman	De wonderwereld der biologie
W. W. Reys	Nederland zoals het was - zoals het is
C. Rijnsdorp	Op zoek naar het geheim
P. W. J. Steinz	De wonderwereld der beeldende kunst

Enkele van de titels welke genoemd zijn in het reclame-boekje zijn uitverkocht. Wilt U daarom Uw keus maken uit deze lijst?

Contact gezocht

Ongeveer 5 jaar geleden moet naar Canada geëmigreerd zijn een familie BUITENDIJK of BUYTENDIJK, een vroegere kennis van de in St. Thomas woonachtige Nederlandse boekhandelaar Mr. H. Van Pelt. Contactadres is 25 Hiawatha St., St. Thomas, Ont.

Wie weet ?

De volgende personen zijn verhuisd zonder het nieuwe adres aan ons door te geven. Mocht U het weten, wilt U dan zo vriendelijk zijn, dit even aan ons door te geven? Wij kunnen "Calvinist Contact" dan weer geregeld toezenden. Hartelijk dank voor Uw medewerking.

De namen en oude adressen luiden als volgt:

Mr. W. S. van der Meer R.R. 6 Belleville.

Mr. L. van der Velde c/o Mr. R. Mulder R.R. 7 Guelph.

Kerknieuws

CHR REF CHURCH

Beroepen te Essex, Ont. Rev. J. VanderMeer te Barrie, Ont. te Dunnville en York, Ont. Rev. Dr. G. Spykman te Blenheim, Ont.

Beroepen te Simcoe, Ont. Rev. J. Van Weelden te Sioux City, Iowa, U.S.A.

Tweetal te Kitchener, Ont. Rev. John Bijlsma te East Paris, Mich. en Rev. Clifford Vander Ark te Sanborn, Iowa, U.S.A.

Tweetal te Trenton, Ont. Rev. Jac. Geuzebroek te Wellandport, Ont. en Rev. R. Groeneboer te Acton, Ont.

Drietal te Willard, Ohio, Revs. A. E. Pontier, M. Stegink en T. C. Van Kooten.

REFORMED CHURCH

Aangenomen naar Stoney Creek, Ont. Ds. H. J. Van Nie te Koudum, Ndl.

FREE CHR. REF. CHURCH CHURCHDAY

Reeds nu zijn regelingen getroffen voor de a.s. Churchday. Deze dag zal D.V. gehouden worden te London op Labour Day, de eerste Maandag in September 1959.

NAPRAATJE CALGARY'S TOOGDAG

De vriendelijke terechtwijzing van J. v. d. M. in 't verslag van Edson heeft een winterslaapje gestoord! Gelukkig maar.

Blijkbaar is er in het laatste verslag wat veel aandacht gevallen op de hoofdzaken van de toogdag en zo kwamen er enkele dingen lelijk in de knel.

't Is een goed ding zulke verzuimen te signaleren.

Violist en fluitisten zijn er maar bekaaid afgekomen. En dat was niet de bedoeling. Gelukkig hebben ze nu, via Edson, gekregen wat hen toekwam! Zulke culturele avonden moesten overal maar eens georganiseerd worden. En dan graag met medewerking van het kwartet.. 'k Heb in de bossen de nachtegalen horen zingen, elders de duiven horen kirren, de leeuwerikken horen jubelen, merels horen fluiten, zelfs ooievaars horen klepperen. En 't had alles z'n grote, machtige, eigen bekoring . . .

En zo had ook dit kwartet iets moois, helemaal niet te vergelijken, iets eigens.

't Is goed dat dit ook nu nog eens gezegd kon worden.

H. Van Br.

Schoolnieuws

CLINTON, ONT. — Op Woensdag 8 October j.l. kwam "The Calvin Christian Schoolsociety" in een bijzondere vergadering bijeen. De vergaderzaal van de Chr. Ref. Church was goed bezet toen de voorzitter Mr. K. Drost om 8 uur de vergadering opende. Na een kort openingswoord en het lezen van de notulen werd het belangrijkste van deze avond aan de orde gesteld, de bespreking van het nieuwe ontwerp Statuten-Huishoudelijk reglement.

Aan de hand van richtlijnen door de "Alliance of Chr. Schools" verstrekt en de statuten van enkele bestaande Christelijke Scholen had het bestuur een nieuw ontwerp opgesteld, hetwelk aan de vergadering ter goedkeuring werd voorgelegd.

Het waren de grondslagen, de drie formulieren van enigheid en de Westminster Confession of Faith, welke de meeste discussie opleverden. Door de voorzitter werd er uitvoerig op gewezen dat het aanvaarden van deze basis, samenwerking met andere groeperingen *beslist niet* uitsluit, integendeel het bestuur is voornemens contact op te nemen met Canadese Christenen waarvan mag worden verwacht, dat zij voorstanders van Christelijk onderwijs zijn.

De behandeling van deze zaak vergde veel tijd en het was vrij laat toen de beslissende hamerslag klonk en de statuten barriére was genomen. Behoudens enkele wijzigingen op ondergeschikte punten, werd dit ontwerp door de vergadering goedgekeurd.

De voorzitter deed nog enkele mededelingen, waarvan als belangrijkste kan worden genoemd, de mogelijkheid om een solied gebouw te kopen, dat na verbouwing, als school dienst kan doen. Deze zaak zal nader worden onderzocht.

Ds. J. J. Hoytema sloot deze geanimeerde vergadering met dankgebed.

INGEZONDEN:

EEN CHR. REF. CONFERENTIE OORD

Op Zaterdag 25 October a.s. zal in de Kingston Christian Reformed Church een belangrijke vergadering worden gehouden om te komen tot oprichting van een Conference Grounds Organization.

Reeds geruime tijd heeft een comité uit het bestuur van de Quinte League van Chr. Reformed Y.P.S.'s zich bezig gehouden met de wenselijkheid en mogelijkheden van een Christian Reformed Conferentie Oord in Oost Ontario.

Nu, na veel voorbereidend werk en uit een enquête onder al de verschillende verenigingen in de gemeenten in gebleken dat er in alle kringen veel belangstelling bestaat voor een eigen centrum, waar men naar toe kan voor conferenties, picnics, bijeenkomsten etc., en wat kan dienen als kampeercentrum voor jong en oud, zal tot definitieve organisatie worden overgegaan.

Dit conferentie oord zal het gemeenschappelijk project moeten worden van alle Chr. Ref. groepen in Oost Ontario (Mannen Ver., Vr. Ver., Y.P.S.'s, Boys & Girls clubs, zang, etc.). Alle verenigingen worden daarom uitgenodigd om een afgevaardigde naar deze vergadering te zenden. Alle andere leden zijn ook van harte welkom.

De heer J. VanderVliet is uitgenodigd om op deze vergadering de zaak nader toe te lichten, waarna alle voorstellen en mogelijkheden zullen worden besproken. Ook het bestuur zal hier gekozen worden.

Het ligt verder in de bedoeling dat in iedere gemeente een plaatselijk comité wordt opgericht bestaande uit vertegenwoordigers van alle verenigingen. Dit om leden voor de Conference Grounds Society te werven en op andere manieren gelden bijeen te brengen. Ook wordt verwacht dat alle verenigingen een jaarlijkse contributie zullen bijdragen. Om een begin te maken heeft het voorlopig bestuur een fonds gesticht waarin tot nu toe $ 200.00 is bijeengebracht. Een bescheiden begin, maar we hopen dat, als de zaak eenmaal goed georganiseerd is, die bedrag spoedig vertienvoudigd zal zijn, en dat het binnen niet al te lange tijd zover zal uitgroeien dat tot aankoop van een terrein kan worden overgegaan. Er is hierbij al gedacht aan b.v. een verwaarloosde farm waarvan woonhuis en schuren, met behulp van vrijwillig werk, omgetimmerd kunnen worden tot kampeercentrum.

Maar voor het zover is moet er eerst een fonds komen, en hiervoor is ieders medewerking nodig. We hopen daarom op een goed opkomst voor de komende vergadering. Een ieder die belang stelt in Chr. Reformed Conference Grounds is van harte welkom.

R. B.

CLASSIFIED ADS

ARE EASY AND NOT EXPENSIVE

Pay your advertisement when you send it in. See our new standard-rates below:

— — —

Birth-announcements	$ 2.50
Engagement-announcements . . .	$ 2.50
Marriage and anniversaries . . .	$ 3.50
Notifications of death	$ 3.50

— — —

"For Sale" and "Want" advertisements up to 40 words $ 2.00.
For every word more 5 ¢.
For "letters under number" $ 0.50 extra.

Send your payment together with your ad to:

Calvinist-Contact
Box 312, Station B,
Hamilton, Ont.

With gratitude to God we announce the birth of a son
WILLIAM GEORGE
Mr. and Mrs. George Van Dyk.
Oct. 13, 1958.
68 Ward Ave.
Hamilton, Ont.

D.V. op 1 November a.s. hopen wij
ROELOF TABAK
en
MARTJE TABAK—FOEKENS
met onze kinderen en kleinkinderen te herdenken, dat wij 35 jaar geleden in het huwelijk verbonden werden.

Gezang 44.

Edmonton (Alberta),
12626 - 68 Street.

Velsen (Holland):
Kees en Miek en kinderen.
Edmonton:
Gerrit en Co en kinderen.
Ottawa:
Sieds en Nei en kinderen.
Beverly:
Jan en Corrie en kinderen.
Edmonton:
Jan en Gé en kind.
Roely.
Martien.
Henk.

Zo de Here wil hopen onze geliefde ouders
WYBE TRIEMSTRA
en
MARY TRIEMSTRA—BRAAK
op 17 Oct. hun 30-jarige echtvereniging te gedenken.
Dat zij nog lang gespaard mogen blijven is de wens van hun dankbare kinderen.

Harm - Cecile.
Tity - Henk.
Jan.
Grietje - Thevis.
Bouke.
Lieuwe.
Wybe.
Mark.
en kleinkinderen.

Zo de Here wil hopen onze geliefde ouders
GERARD SMIT
en
BERTHA SMIT—KNOL
31 Oct. hun 25-jarige echtvereniging te herdenken.
Dat zij nog vele jaren voor ons gespaard mogen blijven is de wens van hun dankbare kinderen.

Melle en Cor.
Klaas en verloofde.
Ena.
Corrie.

149 Drewry Ave.
Willowdale, Ont.

Farms For Sale

100 acre farm aan harde weg, 3 mile van de Wellandport kerk. 8 kamer huis, beste barns. Land is geschikt voor alle gewassen. Vraagprijs $ 21,000.00. Met ongeveer $ 5000.00 down.

100 acre mixed farm. Stalen barn, goed varkenshok, kippenhok. 8 kamer huis. Tractor, ploeg, eg, maaimachine, enz. enz. Vraagprijs $ 22,000.00, met $ 8000.00 down.

$ 1500.00 down: 5 acre, groot huis met 2 kippenschuren, garage, varkenshok. Prijs $ 8200.00.

JACK BYLSMA
REAL ESTATE
1607 King St. East, Hamilton, Ont.
Bel L.I. 9-3894.

Net Chr. Ref. meisje zoekt
KENNISMAKING
met dito heer. Leeftijd ± 30 jaar. Brieven onder no. 1152, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

Direct gevraagd:
ACTIEVE AGENTEN
voor de verkoop van Baby chick - started pullets en Broilers over geheel Ontario. Kennis van Engelse taal gewenst. Aanbiedingen aan W. De Haan. Phone 260 J, New Hamburg, Ont.

Te koop:
PRIMA WINTERAARDAPPELEN
Tevens grote oliekachel met tank en een kolenkachel. L. Boers, R.R. 2, Ancaster. MI 8-3310.

Gevraagd:
EEN SLAGERSKNECHT
Hollands en Engels sprekende. Zo spoedig mogelijk.
Hopman's Meat Market, 5 Emma Street, Chatham, Ont.

Gevraagd: Ze spoedig mogelijk.
MEISJE VOOR DAG EN NACHT
in predikantsgezin in grote stad in het Oosten van Canada. Brieven onder no. 1150, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Jonge farmer zoekt
KENNISMAKING
met Geref., beschaafd meisje van 22—25 jaar. Brieven onder no. 1149, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

Te koop: Een electrische
SPECULAAS MACHINE
zonder motor, met verschillende bijbehorende walsen. J. van Dijk, 124 Bellman Ave., Toronto 14, Ontario. CL 9-9481.

Wanted:
DUTCH MECHANIC
with $ 1500.00 to invest in small grocery and service station. Well settled Dutch area in Seaway Valley. Rent cheap. Living quarters supplied. Good potential for energetic person. For details write Box 1151, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

Welke
JUFFROUW of WEDUWE
is genegen de huishouding te doen in moederloos gezin met 5 jongens van 12—19 jaar? J. F. Bergman, R.R. 4, Woodstock, Ont.

Gevraagd: Per Nov. in farmersgezin, vader en 3 zoons,
HULP IN DE HUISHOUDING
Chr. beginselen, leeftijd 25—45 j. Brieven met voll. inlichtingen aan Miles Kuperus, Columbia, RD. 1, N.J., U.S.A.

Jongeman, 26, zoekt een
NET KOSTHUIS
in Agincourt, Unionville of Markham. Telef. Toronto AX 3-6140.

INFORMATION AVAILABLE

On Dairy farm for rent. 50 acres plowable. Owner is willing to help a responsible party stock farm. Milk contract. Good buildings, house fair. Looks like a good place for someone to start. Write Box 885, Orangeville, Ontario.

Country General Store

in small Village serving rich farming community, living quarters over store, approximately $ 10,000 stock, also 240 frozen feed lockers, large barn to store feed and grinding grain for farmers, all buildings in excellent condition. Full price $ 30,000. Terms.

Irving H. Miller
REALTOR
PRESCOTT ONTARIO

FARMS TE KOOP

136 acres black loam, gebouwen in goede staat, open melk contract, goede serie machinerie. Geregistreerde en erkende Holstein veestapel, gelegen aan highway. Een goede koop voor $ 34,000.00. Afbetaling geregeld.

75 acres, farm uitstekend gelegen, compleet modern huis met 5 slaapkamers, barn in goede staat, goed melkcontract, complete machinerie. Vraagprijs $ 30,000.00. Geschikte afbetalingsregeling.

CHARLES FREURE
WELLANDPORT TEL. 26 R 3
Vertegenwoordiger van
Donald Alsop Agencies Ltd.

Voor alle land-, zee- en luchtreizen
dit reisbureau
G. DEN HARTOG
Agent
"Holland America Line".
"Seven Seas", enz.
R.R. 2, AYLMER
Highway 73 South - Phone 487 R 58

NOG EEN NIEUWE
GRAMOFOONPLAAT:

"GELUIDEN UIT HOLLAND"

Deze langspeelplaat geeft U: Amsterdamse draaiorgelmuziek, verkeerslawaai op de Dam, de klok op het paleis, meester die les geeft in school, de politieagent die iemand een bekeuring geeft, en nog veel meer. Iets bijzonders.

Franco toegezonden, na betaling van $ 4.50 aan:

Holland Shopping Centre
1004 Kingsway
NEW WESTMINSTER, B.C.

Dames . . . Attentie . . .

Modeblad Marion voor **$ 1.30** p. jr.
Maandblad voor Handwerken voor **$ 2.10** per jaar. Knutselblad Na Vijven voor **$ 1.40** per jaar.

Zend even het abonnementsgeld met Uw adres en U bent abonnee. (Checques 15 ¢ extra).

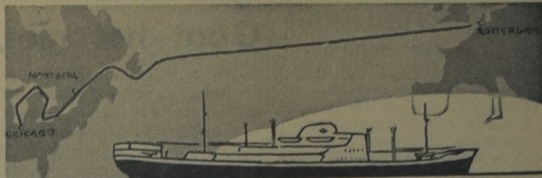
ESKA — POSTBOX 214 —
STATION D - HAMILTON, ONT.

Bestel thans Uw

Hollandse Scheurkalender

o.a. Maranatha, Honigdroppel, Kruimkens van 's Heeren Tafel, Filippus, Een hand vol koren, Immanuel.
Prijs $ 1.50 Post Paid.

J. TAMMING
GEN. DEL.
STRATHROY, ONT.

de ORANJE LIJN

kan u uitstekende diensten bewijzen als schakel tussen u en uw Nederlandse relaties. Onze passagiersdienst onderhouden met een steeds groeiende vloot van snelvarende, moderne motorschepen, biedt wekelijks aan een beperkt aantal passagiers de mogelijkheid van een comfortable en voordelige overtocht Montreal—Rotterdam v.v.

Ons vlaggeschip, het M.S. "Prins Willem van Oranje" neemt in deze dienst een aparte plaats in: een reis Canada—Nederland met dit snelle schip betekent voor max. 60 passagiers 7½ dag doorbrengen in een ideale sfeer, waartoe de gerieflijke accomodatie, de opvallend goede keuken en service en de ruime gelegenheid tot ontspanning het hunne bijdragen.

Voor hen die goederen naar Nederland te vervoeren hebben of zendingen uit Europa ontvangen, bieden wij naast onze Montreal-dienst gedurende het zomerseizoen wekelijks rechtstreekse afvaarten van en naar de havens TORONTO en HAMILTON. Verscheping over deze havens kan een aanzienlijke kostenbesparing voor u betekenen.

Voor passagetarieven en inlichtingen kunt u zich wenden tot de Oranje Lijn, Westplein 11, Rotterdam en onze agenten te MONTREAL, CANADIAN OVERSEAS SHIPPING (1956) LIMITED, 410 St. Nicholas Street, Montreal, Tel. PL-1292, met welke firma u desgewenst in het Nederlands kunt corresponderen, terwijl ook onze onderstaande agentschappen, waar eveneens Nederlands wordt gesproken, u op verzoek gaarne van advies zullen dienen:

GREAT LAKES OVERSEAS
(CANADA) LTD.
159 Bay Street
Toronto - Phone EM 8-4626
GREAT LAKES OVERSEAS
(CANADA) LTD.
Royal Bank Building
32 James St. S. - Hamilton, Ont.
Phone JAckson 8-7975
Mr. M. FAASSE
1087 London Road, Sarnia, Ont.
Phone DI 4-6454

Uw ORANJELIJN-vertegenwoordiger is ADRIAAN LIMBERTIE van

DONWAY TRAVEL AGENCIES

Don Mills Shopping Centre, Don Mills (Toronto) - HI 4-8467

BEL DE
Hollandse Stoffeerder
voor het overtrekken van Uw meubelen in **BRAMPTON** en omgeving. Vrijblijvend prijsopgave en een ruime keuze van stoffen.

W. Willemsen
R.R. 2 NORVAL, ONT.
Tel. 76 W Huttonville

DUXBURY
TRAVEL SERVICE
Agent: TCA, KLM, Holland-America Line, Europe-Canada Line
BRAMPTON, ONT.
85 Main St N. Phone GL 1-4280
Agent Canadian National Railway

HOLLAND CONSTRUCTION COMPANY

GOEDKOPE AANBIEDINGEN VAN

Nieuwe en gebruikte GREENHOUSES
hotbedsash, heating pipe.

Corner Ridge & Wolverton Rd.'s
GRIMSBY, R.R. 1 Wh. 5-4012

? MOVING ?

DICK VOSKAMP
Ook voor kisten van emigranten
1710 Jane Street — Toronto
Phone CH 4-3047

DAIRY FARM TE KOOP

Ruim 190 acres prima land, twee huizen en twee grote barns; zowel huizen als barns voorzien van stromend water.

Alle benodigde machinerieën, 30 stuks Holstein vee. De maandelijkse melkcheque varieert tussen $ 550.— en $ 600.—.

De farm is gelegen aan Highway no. 3, slechts 4 mijl van Port Colborne. De eigenaar is genegen te verkopen voor $ 55,000.—, $ 12,000.— down en betalingen op de hypotheek slechts $ 225,— per maand.

Indien U niet over voldoende downpayment beschikt, aarzelt niet ons te raaplegen. Wij helpen financieren.

Belt of schrijft voor verdere inlichtingen naar:

Kraay and Schriel
REAL ESTATE AND INSURANCE
29½ King St. - ST. CATHARINES, ONT. - Tel. MU 2-9545
Na zes uur: WE 4-1813 en WE 4-1563

ABONNEMENTSFORMULIER

Hierbij geef ik op als abonné van Calvinist-Contact

Naam ....
Post-adres ....
....

Aangebracht door: ....
Naam ....
Post-adres ....
....

Aanbrengpremie: ....

Zendt dit formulier met het abonnementsgeld ad $ 4.00 in cash/money-order/cheque (bij cheque 15 ¢ extra voor bankkosten) naar "Calvinist-Contact", Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Aan:
Calvinist-Contact, Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

ADRES VERANDERING

NIEUW ADRES:

Naam ....
Post-adres ....
....
....

OUD ADRES:

....
....
....